

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي هَدَى

لِلْمُتَّقِينَ ۗ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۗ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۗ

الجزء ١
معانقة ١
عند السائرين ١

அத்தியாயம் : 2

அல்பகரா _ பசுமாடு

வசனங்கள் : 286 மதனீ ருக்ஃகைகள் : 40

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்
2. இது வேதமாகும் , இதில் எத்தகைய சந்தேகமுமில்லை. பயபக்தியுடையோருக்கு (இது)நேர் வழி காட்டியாகும்.
3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்; மறைவானவற்றை நம்பிக்கை கொள்வார்கள். தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள் ; நாம் அவர்களுக்கு வழங்கிய வற்றிலிருந்து செலவும் செய்வார்கள்.
- 4.(நபியே!) இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் உமக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட (இவ் வேதத்)தையும், உமக்குமுன் இருந்த நபிமார்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டவற்றையும் விசுவாசம் கொள்வார்கள்; (இறுதி நாளாகிய) மறுமையையும் அவர்கள் உறுதியாக நம்புவார்கள்.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصَدِّقُونَ ﴿١٢﴾
 إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ
 السُّفَهَاءُ ۗ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾
 وَإِذَا قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمِنَّا ۗ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
 شَاطِئِنِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾
 اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

5. அவர்கள்தாம், தங்கள் இரட்சகனிமீருந்துள்ள நேர் வழியின்மீது இருப்பவர்கள். மேலும் அவர்களே தாம் வெற்றி பெறக்கூடியவர்கள்

6. (நபியே) நிச்சயமாக நிராகரிக்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும், அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யாதிருப்பதும், அவர்களுக்குச் சமமே. அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

7. அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களுடைய செவிப் புலன்மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான். இன்னும், அவர்களுடைய பார்வைகளின் மீது திரையிருக்கிறது; மேலும் அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனை உண்டு.

8. இன்னும், "அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுவோர் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; அவர்களோ விசுவாசங் கொண்டவர்களல்லர்.

9. அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் வஞ்சிக்கின்றனர். (இதனால்) அவர்கள் தங்களைத்தாமே தவிர (வேறெவரையும்) வஞ்சிக்கவில்லை; (இதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவு மாட்டார்கள்.

10. அவர்களுடைய இதயங்களில் (வஞ்சகம், சந்தேகம் ஆகிய) நோயுள்ளது. ஆகவே, (அந்நோயை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அதிகப்படுத்திவிட்டான். மேலும், அவர்கள் பொய் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

11. மேலும், அவர்களிடம், "நீங்கள் பூதியில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள்" என்று கூறப்பட்டால் (அதற்கவர்கள்) "நிச்சயமாக நாங்கள் சீர்திருத்தம் செய்வோர்தாம் (குழப்பவாதிகளல்ல)" எனக் கூறுகிறார்கள்.

12. தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அவர்கள்தாம் குழப்பம்செய்பவர்கள், எனினும் (இதை) அவர்கள் உணர மாட்டார்கள்.

13. மேலும், அவர்களிடம், "(குர் ஆனைச் செவியுற்று) மனிதர்கள் விசுவாசங்கொண்டது போன்று நீங்களும் விசுவாசங்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டால், (அதற்கவர்கள்) "மூடர்கள் விசுவாசங் கொண்டது போல், நாங்கள் விசுவாசங் கொள்வோமா?" என்று கூறுகிறார்கள். தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக இவர்கள் தான் மூடர்கள்; எனினும், (அதைப்பற்றி) அவர்கள் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

14. இன்னும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரை சந்தித்தால், "நாங்களும் (உங்களைப் போல்) விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களின் (இனத்தவர்களாகிய)ஷைத்தான்களுடன் தனித்து விட்டால், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் இருக்கிறோம். நாங்கள் (விசுவாசிகளைப்) பரிசாசம் செய்யக்கூடியவர்கள்தாம்" எனக் கூறுகின்றனர்.

15. அல்லாஹ் அவர்களைப் பரிசுசிக்கிறான். மேலும் அவர்களுடைய வழிகேட்டில் கபோதிகளாக அவர்களைத் (தட்டழியும்படி) விட்டு வைத்திருக்கிறான்.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَّةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رِيحَتْ بِتِجَارَتِهِمْ
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٢﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا
 فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي
 ظُلْمٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٣﴾ صُمُّ بَكْمٌ عَمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٤﴾ أَوْ
 كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
 أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ
 بِالْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
 مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
 بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
 فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ مَادْعُوا
 شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩﴾

16. இத்தகையோர்தான் நேர்வழிக்குப்பதிலாகத் தவறான வழியை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள்; ஆகவே இவர்களுடைய (இந்த)வியாபாரம், இலாபமளிக்கவில்லை. மேலும், இவர்கள் நேர்வழி பெறுபவர்களாகவும் இவர்.

17. இவர்களுக்கு உதாரணம்: (இருள் நீக்க) நெருப்பை மூட்டிய ஒருவனின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும். அந்நெருப்பு அவரைச் சூழ ஒளி வீசியபோது அல்லாஹ் அவர்களின் ஒளியை (அணைத்து)ப் போக்கிவிட்டான்; மேலும் அவர்கள் பார்க்கவும் முடியாத காரிருள்களில் அவர்களை விட்டு விட்டான்.

18. (இவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்); ஊமையர்கள் (உண்மையைப் பேசவே மாட்டார்கள்); குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பலன் தரக் கூடியதைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆகவே, இவர்கள் (சத்தியத்தின்பால்) மீள மாட்டார்கள்.

19. அல்லது, (இவர்களுக்கு இன்னும் ஓர் உதாரணம்:) வானத்திலிருந்து பொழியும் மழையைப் போன்றாகும்; அதில் காரிருள்களும், இடியும் மின்னலும் (கலந்து) உள்ளது; (இவ்வகை மழையில் அகப்பட்டுக் கொண்டோர்) இடிமுழக்கங்களால் மரணத்திற்குப் பயந்து தங்களுடைய விரல்களைத் தம் காதுகளில் ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள்; அல்லாஹ்வோ நிராகரிப்பவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறவன்.

20. அம்மின்னல் அவர்களின் பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகின்றது; அது அவர்களுக்கு ஒளி தரும்போதெல்லாம், அதில் நடக்கிறார்கள். மேலும் அது அவர்களுக்கு இருளாகிவிட்டால் நின்றுவிடுகிறார்கள். அல்லாஹ் நாடினால் அவர்களுடைய செவிப் புலனையும் அவர்களுடைய பார்வைகளையும் போக்கிவிடுவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றல் உடையவன்.

21. மனிதர்களே! உங்களுடைய இரட்சகனை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோர்களையும் படைத்தான்; (அதனால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையோராகலாம்.

22. அவனே, உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும், வானத்தை ஒரு முகடாகவும் அமைத்து, வானத்திலிருந்து (அவனே) மழையைப் பொழிவித்து, அதனைக் கொண்டு கனி வகைகளிலிருந்து உங்களுக்கு உணவை வெளிப்படுத்தினான். (இந்த உண்மைகளை யெல்லாம்) நீங்கள் (தெளிவாக) அறிந்துகொண்டே இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளை ஆக்காதீர்கள்.

23. மேலும், நாம் நமது அடியார் மீது இறக்கிவைத்த (இவ்வேதத்) தில் நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் இதுபோன்ற ஓர் அத்தியாயத்தையாவது நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள். அல்லாஹ்வைத் தவிர உங்களுக்கு உதவி செய்பவர்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருப்பின் ,

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
 النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
 رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
 وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا
 قَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ
 بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾
 الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٦﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
 فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٧﴾
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَىٰ
 السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

وقن لانه

٤٤٤

24. நீங்கள் (அவ்வாறு) செய்யவில்லையாயின்_ நீங்கள் ஒருபோதும் (அவ்வாறு) செய்யவேமாட்டீர்கள்; ஆகவே மனிதர்களும், கல்லும் தனக்கு எரிபொருளாக்கப் படுகின்ற (நரக) நெருப்பைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். (இந்த நெருப்பு) நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்காக தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

25. (நபியே!) இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு நிச்சயமாக சுவனங்கள் உண்டு, அவைகளுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் என நன்மாராயங் கூறுவீராக. அவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு கனி உணவாகக் கொடுக்கப்படும்போதெல்லாம், "முன்னர் இதைத்தான் நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டோம்" எனக் கூறுவார்கள். அது (பார்வைக்கு) ஒரே விதமாகத் தோன்றக் கூடியதாகயிருக்க அவர்கள் கொடுக்கப்பட்டார்கள். (ஆனால் அவை ருசியில் மாறுபட்டவையாக இருக்கும்). மேலும், அவற்றில் பரிசுத்தமான மனைவியரும் அவர்களுக்குண்டு. அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

26. நிச்சயமாக அல்லாஹ் கொசுவை, அதைவிட (அற்பத்தில்) மேற்பட்டதை உதாரணமாகக் கூறுவதற்கு வெட்கமடையமாட்டான்; ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக அது தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்துள்ள உண்மை என்பதை அறிவார்கள். எனவே, நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர்_ இதை உதாரணமாக்குவதைக் கொண்டு, அல்லாஹ் என்னதான் நாடுகிறான்?" என்று (ஏளனமாகக்) கூறுகிறார்கள். இதைக் கொண்டு அவன் அநேகரை வழி தவறச் செய்கின்றான், இன்னும், இதைக் கொண்டு அநேகரை, நேர் வழி பெறச் செய்கிறான்; இன்னும், தீயவர்களைத் தவிர (மற்றெவரையும்) இதைக் கொண்டு அவன் வழிதவறச்செய்யமாட்டான்.

27. அ(த்தீய)வர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்விடம் செய்த ஒப்பந்தத்தை அது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் (அதை) முறித்து விடுகின்றனர். எந்த இரத்த சொந்தத்தை சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்டானோ அதை துண்டித்தும் விடுகின்றனர்; மேலும் (அதைத் துண்டிப்பதன் மூலம்) பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டு மிருக்கின்றனர்; இவர்களே தாம் நஷ்டமடைந்தோராவர்.

28. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்வை எவ்வாறு நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள்? நீங்களோ உயிரற்றவர்களாக இருந்தீர்கள்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பித்தான்; பின்னும் அவனே உங்களை மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னும் அவனே உங்களை உயிர்ப்பிப்பான். (அதன்) பின்னும் நீங்கள் (உங்கள் வினையின் பலனை அடைவதற்காக) அவன்பக்கமே மீட்கப்படுவீர்கள்.

29. அவன் எத்தகையவனென்றால், பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் உங்களுக்காக அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவன் வானத்தை படைக்கக்கருதியபோது அவை களை ஏழு வானங்களாக ஒழுங்கு படுத்தினான். மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகின்றவன்.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا
 أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي
 بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا
 إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا أدمُ ابْنُدْهُمْ
 بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ وَالْإِبْلِيسَ طَأْبَى وَ
 اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا أدمُ اسْكُنْ أَنْتَ
 وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
 هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ
 عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّى
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

30. (நபியே!) இன்னும் , உமதிரட்சகன் மலக்குகளிடம் , “நான் பூமியில் (என்னுடைய) பிரதிநிதியை (ஆதமை) நிச்சயமாக ஆக்கப் போகிறேன் ” , எனக்கூறிய சமயத்தில் அ(தற்க)வர்கள் , “ (இரட்சகா!) அதில் விஷமம் செய்து இரத்தம் சிந்தக் கூடியவரையா நீ அதில் ஆக்கப்போகிறாய் ? நாங்களோ உன்னுடைய புகழைக்கொண்டு உன்னைத் துதிக்கிறோம் ; உன்னுடைய பரிசுத்தத் தன்மையைப் போற்றுகிறோம் ” என்று கூறினர் ; (அதற்கு) “ நீங்கள் அறியாதவற்றை நிச்சயமாக நான் நன்கறிந்திருக்கிறேன் ” என (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான் (என்பதை நினைவு கூர்வீராக !)

31. (ஆதமைப் படைத்து) ஆதமுக்கு (பொருட்களின்) பெயர்களை - அவை அனைத்தையும் கற்றுக் கொடுத்து, பின்னர் அவற்றை (அந்த) மலக்குகளின் மீது எடுத்துக்காட்டினான்; அப்பால் “(மலக்குகளே! உங்களது கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாயிருப்பின், இவற்றின் பெயர்களை நீங்கள் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்” எனக்கூறினான்.

32. அவர்கள் “நீ மிகத் தூய்மையானவன்; நீ எங்களுக்கு கற்பித்தவற்றைத் தவிர எதைப்பற்றியும் எங்களுக்கு அறிவு இல்லை; நிச்சயமாக நீயே நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்” எனக்கூறினார்கள்.

33. “ஆதமே! நீர் அவற்றின் பெயர்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக” எனக்கூறினான்; அவர் அவர்களுக்கு அவற்றின் பெயர்களைத் தெரிவித்தபோது, அவன் “வானங்கள், மற்றும் பூமியில் மறைந்திருப்பதை நிச்சயமாக நான் நன்கறிவேன்; நீங்கள் வெளிப்படுத்த துவதையும், மறைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அதையும் நான் நன்கறிவேன்” என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா? என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

34. மேலும், நாம் மலக்குகளிடம் , “ஆதமுக்கு நீங்கள் (பணிந்து) ஸுஜூது செய்யுங்கள் எனக்கூறிய போது இப்லீஸைத்தவிர அவர்கள் (அனைவரும்) ஸுஜூது செய்தார்கள், அவன் விலகிக் கொண்டான்; ஆணவமும் கொண்டான்; இன்னும் நிராகரிப்பவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான் (என்பதை நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!).

35. மேலும், நாம் “ஆதமே! நீரும், உம்முடைய மனைவியும் இச்சுவனத்தில் குடியிருங்கள்; இன்னும், நீங்கள் இருவரும் நாடியவாறு தாராளமாக இதிலிருந்து நீங்களிருவரும் புசியுங்கள்; (ஆனால்) இம்மரத்தை நீங்களிருவரும் நெருங்கவேண்டாம்; (அவ்வாறாயின்) நீங்களிருவரும் அநியாயக்காரர்களில் ஆகி விடுவீர்கள்” என்று கூறினோம்.

36. ஆகவே, ஷைத்தான், அவ்விருவரையும் அதைவிட்டும் சறுகச் செய்தான்; பின்னர் , அவ்விருவரும் எதிலிருந்தார்களோ அதை விட்டும் அவ்விருவரையும் வெளியேற்றிவிட்டான்; மேலும் உங்களில் சிலர் சிலருக்கு பகைவர்களாக இருக்க “ நீங்கள் இங்கிருந்து இறங்கிவிடுங்கள் ; இன்னும் பூமியில் உங்களுக்குத் தங்குமிடமும், ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் (மரணம் வரும்) வரை சுகம் அனுபவிப்பதும் உண்டு” என்று நாம் கூறினோம்.

37. (பின்னர்) ஆதம், சில வாக்கியங்களைத் தன் இரட்சகனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்; (அவற்றைக்கொண்டு அவனிடம் மன்னிப்புக்கோரினார்.) அதனால் (அல்லாஹ்) அவரின் பாவமீட்சியை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவன் தவ்பாக்களை அதிகம் ஏற்பவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾
 يُبْنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ ذُكِرُوا بِعِمَّتِي الَّتِي آنَعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
 بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ ۖ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ ﴿٢٧﴾ وَالْمُنَافِقِينَ
 أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِيهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٢٨﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٠﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
 أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣١﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
 وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّهَا الْكَبِيرَةُ الْعَلَى الْخٰشِعِينَ ﴿٣٢﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
 أَنَّهُم مُّلقَوْنَ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُم إِلَيْهِ رٰجِعُونَ ﴿٣٣﴾ يُبْنِي إِسْرَائِيلَ
 إِذْ ذُكِرُوا بِعِمَّتِي الَّتِي آنَعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾
 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
 مِنْهَا شَفَاعَةٌ ۖ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ ۖ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٥﴾

سورة

البقرة

38. நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் அனைவரும் இதிலிருந்து இறங்கிவிடுங்கள்; பின்னர், என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு நேர் வழி நிச்சயமாக வரும் போது எவர் என்னுடைய (அந்)நேர்வழியைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்களுக்கு (மறுமையின் காரியங்களில்) யாதொருபயமுமில்லை; (மேலும் இவ்வுலகில் எதைவிட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்."

39. இன்னும், நிராகரித்துவிட்டு, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டுமிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் நரகவாசிகள் ; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

40. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருந்த என்னுடைய அருட் கொடையை நீங்கள் நினைவு கூருங்கள். என் வாக்குறுதியை நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள் ; (அப்பொழுது) உங்களுடைய வாக்குறுதியை நான் நிறைவேற்றுவேன்; மேலும் என்னையே நீங்கள் அஞ்சுகங்கள்.

41. மேலும், உங்களிடமுள்ள (தவ்றாத் என்னும் வேதத்)தை உண்மைப்படுத்தும் நிலையில் நான் இறக்கிவைத்த(இவ்வேதத்)தை நீங்கள் விகவாசியுங்கள்; இன்னும் இதை நிராகரிப்போரில் முதன்மையானோராக நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம். என்னுடைய வசனங்களைச் சொற்ப விலைக்கு (ப்பகரமாக) விற்றுவிடவும் வேண்டாம்; இன்னும் என்னையே நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

42. நீங்கள் உண்மையைப் பொய்யுடன் கலக்காதீர்கள்; உண்மையை நீங்கள் நன்கறிந்து கொண்டே (அதை) மறைக்கவும் செய்யாதீர்கள்.

43. மேலும் , நீங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுங்கள் ; ஐகாத்தையும் நீங்கள் கொடுங்கள் ; (ரூகூஉ செய்து) குனிபவர்களுடன் நீங்களும் (ரூகூஉ செய்து) குனியுங்கள்.

44. நீங்கள் வேதத்தை ஒதிக் கொண்டே உங்களை மறந்துவிட்டு, (மற்ற) மனிதர்களை நன்மை செய்யுமாறு நீங்கள் ஏவுகின்றீர்களா? (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

45. நீங்கள் பொறுமையைக் கொண்டும், தொழுகையைக் கொண்டும் (இரட்சகனிடத்தில்) உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அதுவோ உள்ளச்சம் கொண்டவர்களுக்கன்றி, (ஏனையோருக்கு) மிகப்பாரமானதாக இருக்கும்.

46. (உள்ளச்சம் கொண்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் , தங்கள் இரட்சகனை நிச்சயமாக தாங்கள் சந்திக்கக் கூடியவர்களென்றும் , தாங்கள் அவன்பாலே திரும்பிச் செல்லக்கூடியவர்களென்றும் உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

47. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்களித்திருந்த என்னுடைய அருட்கொடையையும், அகிலத்தாரைவிட உங்களை நிச்சயமாக நான் மேன்மையாக்கி வைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

48. மேலும் , நீங்கள் ஒரு நாளை பயந்து கொள்ளுங்கள் , (அந்நாளில்) எந்த ஓர் ஆத்மாவும் மற்றோர் ஆத்மாவுக்கு எவ்விதப்பயனுமளிக்காது; அதனிடமிருந்து பரிந்துரையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது ; அதனிடமிருந்து யாதொரு ஈட்டையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவுமாட்டாது ; அவர்கள் (மற்றவர்களால்) உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ عَظِيمٌ^{٤٩} وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
 فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ^{٥٠} وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
 ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ^{٥١} ثُمَّ عَفَوْنَا
 عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^{٥٢} وَإِذْ اتَّيْنَا مُوسَىٰ
 الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ^{٥٣} وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
 يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ ظَالِمًا لِّنَفْسِي فَآتَّخَذتُكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا
 إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ
 بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ^{٥٤} وَإِذْ
 قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذتُكُمْ
 الصُّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ^{٥٥} ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^{٥٦} وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمْ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا
 عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^{٥٧}

49. இன்னும், ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிலிருந்து நாம் உங்களை காப்பாற்றிய சமயத்தை (நினைவு கூருங்கள்); அவர்கள், தீய வேதனையை உங்களுக்குச் சுவைக்கச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; (அதாவது) அவர்கள் உங்கள் ஆண்மக்களை அறுத்துக் கொன்றுவிட்டு, உங்கள் பெண்(மக்)களை உயிருடன் வாழ விட்டு வந்தார்கள்; அதில் உங்களுக்கு உங்கள் இரட்சகனுடைய மகத்தான சோதனையும் இருந்தது.

50. மேலும், நாம் உங்களுக்காகக் கடலைப் பிளந்து, பின்னர் நாம் உங்களைக் காப்பாற்றி, நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலேயே :.பிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரை மூழ்கடித்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

51. இன்னும் மூஸாவிற்கு நாம் நாற்பது இரவுகளை வாக்களித்திருந்தோம்; பின்னர் (அவர் திரும்புமுன்) நீங்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்துக்கொண்டு ஒரு காளைக் கன்றை (வணக்கத்திற்குரியதாக) நீங்கள் அவருக்குப்பின் எடுத்துக் கொண்டீர்கள் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

52. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அதற்குப் பின்னரும் நாம் உங்களை மன்னித்தோம்.

53. மேலும், நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தையும், (நன்மை தீமைகளை) பிரித்தறிவிக்கக் கூடிய (சட்டத்)தையும் நாம் கொடுத்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்.)

54. மேலும், மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் காளைக்கன்றை (வணக்கத்திற்குரியதாக) எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக நிச்சயமாக உங்களுக்கு நீங்களே அநீதம் இழைத்துக் கொண்டீர்கள்; ஆகவே உங்களைப் படைத்தவனிடம் நீங்கள் (பாவ மன்னிப்புப் பெற) தவ்பாச்செய்யுங்கள்; ஆகவே உங்களை நீங்களே கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்; இதுதான் உங்களைப் படைத்தவனிடம் உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்" என்று கூறியதை (நினைத்துப் பாருங்கள்.) ஆகவே, (அவ்வாறே நீங்கள் செய்ததனால்) அவன் (மன்னித்து) உங்கள் தவ்பாக்களை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவன் தான் தவ்பாவை மிகுதியாக ஏற்று மன்னிப்பவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

55. "மூஸாவே! நாங்கள் அல்லாஹ்வைக் கண்கூடாகக் காணும் வரை உம்மை நாம் விகவாசிக்கவே மாட்டோம்" என்று நீங்கள் கூறியதையும் அப்பால், நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே உங்களை இடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

56. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக, நீங்கள் இறந்து விட்டதற்குப் பின்னர் உங்களை நாம் (உயிர்ப்பித்து) எழுப்பினோம்.

57. இன்னும் உங்கள் மீது மேகத்தை நிழலிடச் செய்தோம். மேலும் உங்களுக்காக "மன்னு, ஸல்வா" (எனும்மேலான உணவை) (வானத்திலிருந்து) இறக்கி வைத்தோம். நாம் அருளியுள்ள நல்லவற்றிலிருந்து புசியுங்கள் (என்றோம். அதல்லாத மற்ற உணவைக் கேட்டதனால்) நமக்கு அவர்கள் அநியாயம் செய்து விடவில்லை; எனினும் தமக்குத்தாமே அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தனர். (1)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
 غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
 مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
 فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ
 عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ
 اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ
 لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا
 تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَ
 بَصِلَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ
 خَيْرٌ إِهْبطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
 الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ
 بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٥٨﴾

٥٥
٥٦
٥٧
٥٨

٥٩
٦٠

58. இன்னும் (நினைவு கூருங்கள்:) இந்த ஊருக்குள் நுழைந்து அதில் நீங்கள் விரும்பியவாறு தாராளமாகப் புசியுங்கள், தலை குனிந்தவர்களாக (அதன்) வாயிலில் நுழையுங்கள், (எங்கள் பாவச்சுமைகள் நீங்கட்டும் என்ற) 'ஹித்ததுன்' எனவும் கூறுங்கள். (அதன் நிமித்தம்) உங்களுடைய குற்றங்களை நாம் மன்னித்துவிடுவோம், மேலும், நன்மை செய்வோருக்கு (அதன் கூலியை) அதிகப்படுத்துவோம் என்றும் கூறினோம்.

59. ஆனால், (அவர்களில்) அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர் - தமக்கு கூறப்பட்டதல்லாத(வேறு) வார்த்தையாக அதனை மாற்றி விட்டனர்; ஆகவே அநியாயம் செய்துவிட்டார்களே அத்தகையோர் மீது (இவ்வாறு அவர்கள்) வரம்பு மீறி பாவம் செய்து கொண்டிருந்த காரணத்தினால் வானத்திலிருந்து நாம் வேதனையை இறக்கி வைத்தோம்.

60. மூஸா தம் கூட்டத்தவருக்குத் தண்ணீர் புகட்டத் தேடியபோது நாம் (அவரிடம்) "நீர் உம்முடைய (கைத்)தடியால் இக்கல்லை அடிப்பீராக!" எனக் கூறினோம்.(அவர் அடித்தார்) உடனே அதிலிருந்து பன்னிரண்டு நீர் ஊற்றுகள் பீரிட்டோடின; ஒவ்வொரு கூட்டத்தினரும் தாங்கள் அருந்தும்(தண்ணீர்த்) துறையைத் திட்டமாக அறிந்து கொண்டார்கள். (அப்பொழுது) "அல்லாஹ்வின் உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; இன்னும் பருகுங்கள்; மேலும், பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்பு மீறி அலையாதீர்கள்" (என்று நாம் கூறினோம் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்).

61. இன்னும், "மூஸாவே! ஒரேவிதமான உணவின் மீது நாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கவே மாட்டோம்; ஆகவே, உம்முடைய இரட்சகனிடம் எங்களுக்காக பிரார்த்தித்துக்கேட்பீராக! (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்)பூமி முளைப்பிக்கின்ற வற்றிலிருந்து அதன் கீரையையும், அதன் வெள்ளரிக்காயையும், அதன் கோதுமையையும், அதன் பருப்பையும், அதன் வெங்காயத்தையும் அவன் வெளிப்படுத்தித்தருவான் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். அவ்வாறு நீங்கள் கூறியதைக்கேட்ட மூஸா)எது மேலானதாக இருக்கிறதோ அதற்குப் பதிலாக எது மிகத்தாழ்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதை நீங்கள்மாற்றிக் கொள்ள விரும்புகின்றீர்களா? (அவ்வாறாயின்) நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு பட்டணத்தில் இறங்கிவிடுங்கள் ; அங்கு நீங்கள் கேட்டது உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்று அவர் கூறினார். இழிவும், வறுமையும் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டும் விட்டன; மேலும் அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குரியவர்களாக அவர்கள் திரும்பினார்கள்; இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நிராகரித்துக் கொண்டும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள் என்பதன் காரணத்தினால்தான்; இந்நிலைக்கு அவர்கள் ஆளானது அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்குப் பணியாது) மாறு செய்துகொண்டிருந்ததாலும், (அல்லாஹ்விதித்த) வரம்புகளை மீறிக் கொண்டேயிருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ
 مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ
 اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
 كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٤﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
 وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٥﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا
 قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 قَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٧﴾
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٨﴾

62. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், திறிஸ்தவர்களும், ஸாபியீன்களும்(அவர்களில்) -எவர்கள் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசித்து, நற்கருமத்தையும் செய்தார்களோ அத்தகையவர்கள் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும், அவர்களுக்கு (மறுமையைப்பற்றி) எவ்விதப் பயமுமில்லை; (இன்னும் உலகில் எதை விட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. மேலும், நாம் உங்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கி, உங்களுக்கு மேலாக "தூரை" (சினாய் மலையை) உயர்த்தியவாறு, "நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்த (தவ்றாத்)தை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; (எப்பொழுதும்) அதிலுள்ளவற்றை நினைவும் கூருங்கள். (அதனால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையவர்களாவீர்கள்" என்று நாம் கூறியதை நினைவுகூருங்கள்.)

64. பின்னர், நீங்கள் அதற்குப் பின்னும் (வாக்குறுதியைப்) புறக்கணித்து விட்டீர்கள். ஆகவே, உங்கள்மீது அல்லாஹ்வின் பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால் நீங்கள் (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகியிருப்பீர்கள்.

65. மேலும், உங்கள் முன்னோர்களிலிருந்து சனிக்கிழமையன்று வரம்பை மீறிவிட்டார்களே அத்தகையோரை உறுதியாக நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்; (அதன் காரணமாக) நாம் அவர்களுக்கு "நீங்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக, குரங்குகளாகி விடுங்கள்" என்று கூறினோம்.

66. இதனை (அக்காலத்தில்) அவர்களின் எதிரிலிருப்பவர்களுக்கும், அவர்களுக்குப்பின் (காலத்தில்) வருபவர்களுக்கும் ஒரு படிப்பினையாகவும், பயபக்தியுடையோருக்கு ஒரு உபதேசமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

67. இன்னும், (இதையும் நினைவுகூருங்கள்) "ஒரு பசு மாட்டை நீங்கள் அறுக்குமாறு அல்லாஹ் உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கட்டளையிடுகிறான்" என மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம் கூறியபோது, எங்களைப் பரிசாசமாக எடுத்துக் கொள் கிறீரா? என்றனர். (அதற்கு) அவர் "நான் (பரிசாசம் செய்யும்) அறிவீனர்களில் ஆகிவிடுவதை விட்டு, அல்லாஹ்விடத்தில் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்" என்றார்.

68. அவர்கள் (மூஸாவே!) "உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்) அது எத்தகையது என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான்" என்று கூறினார்கள். அவர், "நிச்சயமாக அது கிழடுமல்ல; இளங்கன்றுமல்ல; இதற்கிடையிலுள்ள மத்தியதரமான ஒரு பசு மாடாகும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் எனக்கூறினார். ஆகவே, உங்களுக்கிடப்பட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுங்கள் என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

69. அவர்கள் (மூஸாவிடம்), "உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்)" அதன் நிறம் என்ன, என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான் என்று கூறினார்கள்; (அதற்கு) நிச்சயமாக அது (கலப்பற்ற) மஞ்சள் நிறமான ஒரு பசுவாகும்; அதன் நிறம் கெட்டியானது; பார்ப்பவர்களை (க்கவர்ந்து) அது மகிழ்விக்கும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் என (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ لِإِنِّ الْبَقَرَةَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا
 وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا
 قَالُوا لئن جئت بِالْحَقِّ فذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾ وَ
 إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ﴿٤٣﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى
 وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ
 لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَشَّقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
 الْمَاءُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾ أَفَتَطْبَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
 فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرَّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ الْقَوَالِينَ آمَنُوا قَالُوا
 آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُدُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا آمَنَّا ثُمَّ نُهُم بِهَا
 فَتَمَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُجَازِيَكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٧﴾

70. அவர்கள் (மூஸாவே) உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்) அந்தப் பசு எந்தவகையைச் சேர்ந்தது என எங்களுக்கு அவன் தெளிவுபடுத்துவான்; நிச்சயமாக எல்லாப் பசுக்களும் எங்களுக்கு ஒன்று போல் ஆகி (அவற்றில் அந்தப் பசு எது என்பது எங்களை சந்தேகத்துக்குள் ளாக்கி) விட்டது; மேலும், அல்லாஹ் நாடினால், இனி நிச்சயமாக நாங்கள் நேர்வழி பெறக் கூடியவர்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

71. அவர் (மூஸா) "நிச்சயமாக அது ஒரு பசு, பூமியில் உழவடித்து வேலை செய்ததும் அல்ல! பயிருக்குத் தண்ணீர் (இறைத்துப்) பாய்ச்சியதும் அல்ல! குறையற்றது, அதில் வடுவில்லாதது என நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுகிறான்" என்றார். அதற்கவர்கள், "இப்பொழுதுதான் நீர் சரியான (விபரத்)தைக் கொண்டுவந்தீர்" எனக்கூறி, பின்னர் அதை அவர்கள் அறுத்தார்கள். அன்றியும், அவர்கள் (மனமுவந்து) செய்வதற்கு நெருங்கவில்லை.

72. நீங்கள் ஓர் ஆத்மாவைக் கொலை செய்ததையும் பின்னர் அதில் (ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சாட்டி) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் (என்பதையும் நினைவுகூருங்கள்); அல்லாஹ்வோ நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்ததை வெளியாக்குகிறவன்.

73. ஆகவே "அறுக்கப்பட்ட பசுவாகிய) அதன் சில (பாகத்)தைக் கொண்டு (கொல்லப்பட்ட) அவனை அடியுங்கள்" என நாம் கூறினோம்; (அவன் உயிர் பெற்ற) அவ்வாறே, மரணித்தவர்களை அல்லாஹ் உயிர்ப்பிப்பான்; மேலும் நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காக தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறான்.

74. அப்பால் உங்களுடைய இதயங்கள் இதற்குப் பின்னும் (கல் நெஞ்சாகி) கடினமாகி விட்டன; அவை, கற்பாறையைப் போல் அல்லது இறுக்கத்தால் (அதைவிட) மிகக் கடினமாக இருக்கின்றன. (ஏனென்றால்) கற்பாறையிலும் அதிலிருந்து தானாக ஆறுகள் வெடித்து பாய்ந்தோடிக் கொண்டிருப்பவைகளும் உண்டு; நிச்சயமாக அதில் விரிசல் ஏற்பட்டுப் பின்னர் அதிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படக் கூடியதும் உண்டு; நிச்சயமாக அதில் அல்லாஹ்வின் பயத்தால் (உருண்டு) கீழே விழக் கூடியதும் உண்டு; மேலும் அல்லாஹ் நீங்கள் செய்து வருவது பற்றி பராமுகமானவனல்லன்.

75. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்கள் வார்த்தைகளுக்காக இவர்கள் விசுவாசங் கொள்வார்கள் என்பதை நீங்கள் (எதிர்பார்த்து) ஆசை வைக்கின்றீர்களா? மேலும், திட்டமாக அவர்களில் ஒரு சாரார் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைக் கேட்பவர்களாக இருந்தனர்; பின்னர், அதை விளங்கிய பிறகும் அவர்கள் அறிந்தவர்களாகவே அதை மாற்றிவிடுகின்றனர்.

76. மேலும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரைச் சந்தித்தால் நாங்கள் (உங்கள் நபியை) விசுவாசிக்கிறோம்" எனக் கூறுகின்றார்கள். மேலும், அவர்களில் சிலர் சிலருடன் தனித்து விடும்போது உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அதைக் கொண்டு அவர்கள் உங்களுடன் தர்க்கிப்பதற்காக, "உங்கள் வேதத்தில்) அல்லாஹ் உங்களுக்கு (தெரிவித்து) வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருப்பதை அவர்களுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கின்றீர்களா"? என்று கூறுகின்றனர். (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٠﴾ وَ
 مِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَظُنُّونَ ﴿٤١﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
 يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٌ
 لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَقَالُوا
 لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ
 اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَكُمْ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَةُ
 فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٤﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ تَوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَذِي
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
 حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٦﴾

النصف

م ٤٦

77. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் மறைத்துவைப்பதையும், அவர்கள் பகிரங்கமாக்குவதையும் நன்கறிவான் என்பதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்களா?

78. மேலும் அவர்களில் எழுத்தறிவில்லாதோரும் இருக்கின்றனர்; வீண் நம்பிக்கைகளை (க்கொள்கையாகக் கொள்வதை)த் தவிர வேதத்தை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் (வீண் கற்பனைகளை) எண்ணுவோர் தவிர வேறில்லை.

79. ஆகவே, தங்கள் கரங்களால் நூலை எழுதி, பின்னர் அதை அற்பக்கிரயத்திற்கு விற்பதற்காக "இது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தது" என்றும் கூறுகிறார்களே அத்தகையோருக்குக் கேடுதான்; ஆகவே (அதை) அவர்களுடைய கரங்கள் எழுதியதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்! மேலும், அவர்கள் (அதன்மூலம்) சம்பாதிப்பதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்.

80. மேலும், "எண்ணப்பட்ட சில நாட்களைத் தவிர, (நரக) நெருப்பு எங்களைத் தீண்டவே மாட்டாது" என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்; (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கேளும்: அல்லாஹ்விடம் ஏதேனும் (அவ்வாறு) ஓர் வாக்குறுதியை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அவ்வாறாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னுடைய வாக்குறுதியில் மாற்றம் செய்யவே மாட்டான்; அல்லது நீங்கள் அறியாததை அல்லாஹ்வின் மீது (கற்பனை செய்து) கூறுகின்றீர்களா?"

81. ஆம்! எவர் தீமையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்து, அவருடைய குற்றம் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டதோ அவர்கள் நரகவாசிகளே! அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

82. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

83. மேலும், இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறு எதனையும்) வணங்காதீர்கள்; பெற்றோர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் உபகாரம் செய்யுங்கள்; இன்னும் மனிதர்களுக்கு அழகானதைச் சொல்லுங்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாதையும் கொடுங்கள்" என்று நாம் வாக்குறுதி வாங்கியதையும் (நினைத்துப்பாருங்கள்), பின்னர் உங்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர நீங்கள் புறக்கணித்தவர்களாக முகம் திருப்பி (மாறி) விட்டீர்கள்.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتِفُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٣﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
 مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
 يَأْتُوكُمْ أَسْرَى تَفُدُّوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
 أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
 مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
 الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
 فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَ
 لَقَدْ اتَّيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ أَعْيُنِهِ بِالرُّسُلِ
 وَاتَّيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
 أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِهَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
 فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٦﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
 بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

البحر

84. இன்னும்; "நீங்கள் (உங்களுக்கு மத்தியில்) உங்களுடைய இரத்தங்களைச் சிந்தாதீர்கள்; உங்கள் இல்லங்களை விட்டு உங்களைச் சேர்ந்தவர்)களை வெளியேற்றாதீர்கள்" என்றும் உங்களிடம் நாம் உறுதிமொழி வாங்கியதையும் (நினைவு கூருங்கள்), பின்னர் நீங்களோ சாட்சியம் கூறியவர்களாக இருக்க (அதை) நீங்கள் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

85. பின்னர் (இவ்வாறு உறுதிப்படுத்திய) நீங்கள்தான் அவர்கள் - உங்களைச் சேர்ந்தவர்களை நீங்கள் கொலை செய்கிறீர்கள். இன்னும் உங்களில் ஒரு சாராரை அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றுகிறீர்கள். பாவத்தைக் கொண்டும், பகைமையைக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பாதகமாக (எதிரிகளுக்கு) உதவி செய்கிறீர்கள். மேலும், (வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்) சிறைப்பட்டவர்களாக உங்களிடம் வந்துவிட்டால் நஷ்டஈடுகொடுத்து (அவர்களை) விடுவீர்களே? (அவ்வாறு) அவர்களை (அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து) வெளியேற்றுவதே உங்களின் மீது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் வேதத்தில் சிலவற்றை விசுவாசித்து (மற்றும்) சிலவற்றை நிராகரிக்கின்றீர்களா? உங்களில் இதைச் செய்கிறவருக்கு இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை. இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் மிகக் கடுமையான வேதனையின் பால் திருப்பப்படுவார்கள். அன்றியும் நீங்கள் செய்வற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

86. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறுமையின் வாழ்க்கைக்குப் பகரமாக, இவ்வுலக வாழ்க்கையை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்களை விட்டுவேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது. அவர்கள் (யாராலும்) உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

87. மேலும், நாம் மூஸா விற்கு திட்டமாக வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; அவருக்குப் பின் தூதர்களை தொடர்ச்சியாக நாம் அனுப்பியும் வைத்தோம்; மர்யமின் குமாரர் ஈஸாவுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகளை வழங்கி, ரூஹுல்குதுஸ் (எனும் ஜிப்ரீலைக்) கொண்டு அவரை நாம் பலப்படுத்தியும் வைத்தோம். உங்கள் மனம் விரும்பாததை (நம்முடைய) எந்தத் தூதரும் உங்களிடம் கொண்டுவந்த போதெல்லாம் (அதை ஏற்காது, புறக்கணித்துப்) பெருமையடித்துக் கொள்கிறீர்களா? ஆகவே (அத்தூதர்களில்) ஒரு சாராரை நீங்கள் பொய்யாக்கினீர்கள்; ஒரு சாராரைக் கொலையும் செய்தீர்கள்.

88. இன்னும், "எங்கள் இதயங்கள் உறையிடப்பட்டிருக்கின்றன" என்று (யூதர்களான) அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறன்று, அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான். ஆதலால் அவர்கள் விகவாசம் கொள்வது வெகு சொற்பமே.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
 بِسْمِهَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِهَا أَنزَلَهُ اللَّهُ بَغِيًّا
 أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا وَبِعْضِبِ عَلَى غَضِبٍ ۗ وَاللَّكْفِيرِينَ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا
 نُوْمِنُ بِهَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِهَا وَرَاءَ الْكُفْرِ
 الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ
 اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
 مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ
 ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
 الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَاسْمَعُوا ۗ قَالُوا سَمِعْنَا
 وَعَصَيْنَا ۗ وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
 قُلْ بِسْمِهَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. மேலும் அவர்களிடமுள்ள (வேதத்)தை உண்மைப் படுத்தக்கூடிய (குர் ஆன் எனும்) வேதம் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களுக்கு வந்தபோது, இதற்குமுன் நிராகரிப்போருக்கு எதிராகத் (தங்களுக்கு) வெற்றியை (அல்லாஹ்விடம்) அவர்கள் தேடிக் கொண்டுமிருந்தனர். பின்னர் அவர்கள் நன்கறிந்திருந்த (இவ்வேதமான)து அவர்களிடம் வந்தபோது, அதை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். ஆகவே நிராகரிப்போர் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் இருக்கிறது.

90. (இந்தக் குர் ஆனை தங்கள் மீது இறக்காமல்) அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து இறக்கி வைத்ததற்காகப் பொறாமை கொண்டு அல்லாஹ் இறக்கிய (இ)தையே நிராகரிப்பதன் மூலம் எதற்குப்பகரமாக தங்களை விற்று விட்டார்களோ அது (மிகக்) கெட்டது. அதனால் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்கு மேல் கோபத்திற்குரியவர்களாகத்திரும்பினார்கள். நிராகரிப்போர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமுண்டு.

91. மேலும், "அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த(இவ்வேதத்)தை நீங்கள் விசுவாசங் கொள்ளுங்கள்" என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், "எங்கள் மீது இறக்கப் பட்ட(தவ்ராத்த)தை விசுவாசிப்போம்" எனக்கூறுகிறார்கள். அதற்குப்பின்னால் உள்ள (குர் ஆன்வேதத்)தை நிராகரித்தும்விடுகின்றார்கள். (ஆனால்) அவர்களிடம் இருப்பதை உண்மைப் படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும் நிலையில் இதுவே சத்தியமானதாகும். (நபியே! அவர்களிடம்) "நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டோராக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் நபிமார்களை இதற்குமுன் நீங்கள் ஏன் கொலை செய்தீர்கள்?" என்று நீர் கேட்பீராக!

92. மேலும், மூஸா உங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளை நிச்சயமாகக் கொண்டு வந்தார். அப்பால், அவருக்குப் பின்னர் நீங்கள் காளைக் கன்றை (தெய்வமாக) எடுத்துக்கொண்டீர்கள்; அந்நிலையில் நீங்களோ அநியாயக் காரர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

93. உங்களிடம் நாம் வாக்குறுதி வாங்கி, இன்னும் தூரை(சினாய் மலையை) உங்களுக்குமேல் உயர்த்தியபொழுது, "உங்களுக்கு நாம் கொடுத்த (தவ்ராத்த)தை பலமாகப்பிடியுங்கள். இன்னும், (அதை செவிசாய்த்துக்) கேளுங்கள்" (என்று கூறியதையும் நினைவு கூருங்கள்). அ(தற்க)வர்கள், "நாங்கள் செவியேற்றோம்; இன்னும், (உம் கட்டளைக்கு) நாங்கள் மாறு செய்தோம்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் நிராகரித்த தன் காரணமாக அவர்களுடைய இதயங்களில் ஒரு காளைக் கன்றின் அன்பினை புகட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டோராக இருந்தால் எதை(ச்செய்யுமாறு) உங்களுடைய விசுவாசம் தூண்டுகிறதோ அது(மிகக்)கெட்டது" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ وَ
 لَنْ يَتَمَتَّوْهُ أَبَدًا أَبَاقَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَتَجِدَنَّ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوَاتِهِمْ
 مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ
 وَمَا هُوَ بِزَحْرَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجَبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
 عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
 وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٧﴾
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ﴿٩٨﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدٍ وَعَهْدٍ أَنْبَدَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 بَلَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ
 اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾

معانقة ٢ عند المتأخرين = ٩٣ =

94. அல்லாஹ்விடமிருக்கும் "மறுமைவீடானது (மற்ற) மனிதர்களுக்கன்றி உங்களுக்கே சொந்தமாக (இருந்து அதில் நீங்கள் உண்மையாளர்களாக) இருப்பின், (அவ்வீட்டிற்குச் செல்வதற்காக) மரணத்தை நீங்கள் விரும்புங்கள்" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

95. (ஆனால்) அவர்கள் கரங்கள் முற்படுத்திவைத்தவற்றின் காரணத்தால் அதை அவர்கள் ஒருபோதும் விரும்பவேமாட்டார்கள்; மேலும், அநியாயக்காரர்களை அல்லாஹ் நன்கறிகின்றவன்.

96. மேலும், மற்றைய மனிதர்களையும் (குறிப்பாக) இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோரையும்விட (இவ்வுலக) வாழ்வின்மீது அதிக பேராசை கொண்டவர்களாக (நபியே!) அவர்களை நிச்சயமாக நீர் காண்பீர்; அவர்களில் ஒருவன், தான் ஆயிரம் வருடங்கள் வயதளிக்கப்பட வேண்டுமென விரும்புவான். (அவ்வாறு அதிகநாட்கள்) அவன் வயதளிக்கப்பட்டாலும் அது (நரக) வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதும் அவனை தூரமாக்கி வைத்துவிடாது. இன்னும் அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவற்றை பார்க்கின்றவன்.

97. எவர் ஜிப்ரீலுக்கு விரோதியாக உள்ளாரோ அவருக்கு நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக அவர்தாம் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கிணங்கி உம் இதயத்தின் மீது (குர்ஆனாகிய) இதனை இறக்கிவைத்தார்; (இது) தனக்கு முன்னுள்ள (வேதங்கள் அனைத்)தையும் உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாகவும், நேர்வழிகாட்டுகிறதாகவும், விசுவாசங்கொண்டோர்க்கு நன்மாராயமாகவும் இருக்கின்றது.

98. (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய மலக்குகளுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும், ஜிப்ரீலுக்கும், மீக்காயிலுக்கும், பகைவராக இருக்கிறாரோ (அத்தகைய) நிராகரிப்போருக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் பகைவனாக இருக்கிறான்.

99. இன்னும், தெளிவான வசனங்களை நிச்சயமாக உம்மீது நாம் இறக்கியிருக்கிறோம்; மேலும், (தீயசெயல்களையுடைய) பாவினைத்தவிர (வேறெவரும்) அவைகளை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

100. அவர்கள் உடன்படிக்கையைச் செய்த போதெல்லாம், அவர்களில் ஒரு சாரார் அதனை (உடைத்து) எறிந்து விட்டனர் அல்லவா? மாறாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்.

101. மேலும், அவர்களுடன் இருப்ப(தான வேதத்)தை உண்மைப்படுத்தும் ஒரு தூதர் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களிடம் வந்தபோது, வேதங்கொடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர், ஏதும் அறியாதவர்களைப்போன்று அல்லாஹ்வின் வேதத்தை தங்கள் முதுகுகளுக்கப்பால் எறிந்துவிட்டனர்.

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَى مُلْكٍ سُلَيْمٍ ؕ وَمَا
 كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
 وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
 زَوْجِهِ ۖ وَمَاهُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۖ وَلَقَدْ عَلِمُوا
 لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۖ وَلَبِئْسَ
 مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 آمَنُوا وَاتَّقَوْا الْمَثُوبَةَ ۖ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ
 قُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾
 مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِمَّنْ رَّبِّكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٥﴾

102. மேலும், அவர்கள் ஸுலைமானின் ஆட்சிக்காலத்தில் வைத்தான்கள் (பொய்யாக) ஒதியவற்றைப் பின்பற்றினார்கள். இன்னும் ஸுலைமான், (சூனியம் செய்து அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்கவில்லை; எனினும் வைத்தான்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சூனியத்தையும், பாபிலோ(ன் நகரி)னில் ஹாருத், மாருத் என்னும் இரு மலக்குகளுக்கு இறக்கப்பட்டிருந்த(தாகக் கூறி, பல)வற்றையும் மனிதர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார்கள். மேலும், அவ்விருவரும் "நாங்கள் சோதனையாக இருக்கிறோம். ஆதலால்(இதைக் கற்று) நீ காபிராகி விடவேண்டாம்" என்று கூறும்வரை, அவர்கள் (அதனை) ஒருவருக்கும் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை, ஆகவே கணவனுக்கும், மனைவிக்குமிடையில் எதைக்கொண்டு பிரிப்பார்களோ அதை அவ்விருவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும், அல்லாஹ்வின் கட்டளையின்றி, அதைக்கொண்டு அவர்கள், ஒருவருக்குமே தீங்கிழைக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை. அன்றியும், அவர்களுக்கு இடரளிப்பதும், அவர்களுக்கு பயனளிக்காததுமானதை அவர்கள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இன்னும், அ(ச்சூனியத்)தை எவர் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டாரோ அவருக்கு, மறுமையில் எந்த பாக்கியமுமில்லை என்பதைத் திட்டமாக அவர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களானால் எதற்குப்பகரமாக தங்களையே அவர்கள் விற்று விட்டார்களோ அது மிகக்கெட்டது.

103. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டு (அல்லாஹ்வினால் தடுக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர்த்து) அஞ்சிக்கொண்டார்களானால் (அவர்களுக்குத்) திட்டமாக அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும் நற்கூலி மிகச்சிறந்ததாக இருக்கும் (இதுபற்றி) அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்களானால் (மிக்க நன்று)!

104. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (நபியிடம் யூதர்கள் மொழியில் தவறான பொருள்களைக் கொண்டதான) "ராஇனா" எனக்கூறப்படுவதைக்கூறாதீர்கள்; (எங்களை கவனிப்பீராக! என்ற பொருள் கொண்ட) "உன்னூர்னா" என்று கூறுங்கள்; இன்னும், (அவர்களுக்கு) நீங்கள் செவிசாயுங்கள். மேலும், நிராகரிப்போருக்கு மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

105. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) வேதத்தையுடையோரில் நிராகரிப்போரும் இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரும் எந்த நன்மையும் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்கள் மீது இறக்கி வைக்கப்படுவதை விரும்புவதில்லை. அல்லாஹ்வோ, தான் நாடியவருக்குத் தன் கிருபையை சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான். மேலும் அல்லாஹ், மகத்தான பேரருளுடையவன்.

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
 سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۖ كَحَسَدٍ مِّنْ عِنْدِ
 أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۗ فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا ۗ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۗ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

الثالثة

٢٤٤

106. ஏதேனும் ஒரு வசனத்தை நாம் மாற்றினால், அல்லது அதை மறக்கச் செய்துவிட்டால்; அதைவிடச் சிறந்ததை அல்லது அது போன்றதை நாம் கொண்டுவருவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை நீர் அறியவில்லையா?

107. நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது என்பதை நீர் அறியவில்லையா? (விசுவாசங்கொண்டோரே!) அல்லாஹ்வைத் தவிர உங்களுக்கு எந்தப் பாதுகாவலரும், எவ்வித உதவியாளரும் இல்லை.

108. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இதற்கு முன்னர் மூஸா(விடம்) கேள்விகள் கேட்கப்பட்ட மாதிரி நீங்களும் உங்கள் தூதரிடம் (வீணான கேள்விகளைக்) கேட்க நாடுகிறீர்களா? எவர் (இவ்வாறு கேள்விகளைக் கேட்டுத்) தன்னுடைய ஈமானை நிராகரிப்பை (குப்ரை)க் கொண்டு மாற்றிக் கொள்கிறாரோ அவர் நேரான வழியை திட்டமாகத் தவறவிட்டு விட்டார்.

109. வேதத்தையுடையோரில் அநேகர், உண்மை அவர்களுக்கு இன்னதெனத் தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னும், அவர்களுக்கு (உங்கள் மீது)ள்ள பொறாமையின் காரணமாக நீங்கள் ஈமான் கொண்ட பிறகும் உங்களை நிராகரிப்போராக திருப்பிவிட வேண்டுமென்று ஆசைவைக்கிறார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் தனது கட்டளையைக் கொண்டுவரும் வரை (அவர்களை) நீங்கள் மன்னித்து விடுங்கள்; பொருட்படுத்தாது விட்டும் விடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

110. நீங்கள் தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; 'ஐகாத்' தையும் கொடுங்கள். உங்களுக்காக நீங்கள் எந்த நன்மையை முற்படுத்திவைக்கின்றீர்களோ அதனை அல்லாஹ்விடத்தில் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

111. (நபியே!) யூதராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவராகவோ ஆகியவரைத் தவிர (வேறெவரும்) சுவர்க்கம் பிரவேசிக்கவேமாட்டார்கள் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; இது அவர்களுடைய வீண் எண்ணமேயாகும்; (ஆகவே, உங்கள் கூற்றில்) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

112. ஆம்! எவர் தன் முகத்தை அவர் நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிற நிலையில் அல்லாஹ்வுக்காக ஒப்படைக்கிறாரோ — அவருடைய நற்கூலி அவருடைய இரட்சகனிடம் அவருக்குண்டு. (இத்தகையோர்) அவர்கள் மீது எத்தகைய பயமுழிவில்லை. அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
 مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهِ أَمْ
 أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَبِاللَّهِ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا فِتْنَةً وَجَهُ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ
 عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا لَسُبْحٰنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قِنْتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَ
 إِذْ أَقْضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
 قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. இன்னும் "கிறிஸ்தவர்கள் எந்த மார்க்கத்திலுமில்லை" என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர். "யூதர்கள் எந்த மார்க்கத்திலுமில்லை" என்று கிறிஸ்தவர்களும் கூறுகின்றனர். அவர்களோ வேதத்தை ஒதுகிறவர்களாக இருக்க (இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்); இவ்வாறே அவர்கள் கூற்றைப் போன்றதை அறிந்து கொள்ளாதோர் கூறுகின்றனர். ஆகவே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான்.

114. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய 'மஸ்ஜிது'களில் அவனுடைய (சங்கையான) பெயர் அவற்றில் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவைகளைப் பாழாக்க முயற்சிப்பவனைவிட, மகா அநியாயக்காரன் யார்? இத்தகையோர் அச்சமுடையவர்களாகவேயன்றி அவைகளில் நுழைய அவர்களுக்குத் தகுதியில்லை. (அவைகளில் அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவற்றைப் பாழாக்க முற்படும்) அவர்களுக்கு இம்மையில் இழிவுண்டு; மறுமையிலோ அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

115. மேலும், கிழக்கும் மற்றும் மேற்கும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. எனவே, நீங்கள் (தொழுகைக்காக) எங்கு திரும்பினும், அங்கே அல்லாஹ்வின் முகம் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசாலமானவன்; மிக்க அறிந்தவன்.

116. இன்னும் "அல்லாஹ் (தனக்குப்) புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான்" (அவனுக்கு மகன் இருக்கிறான்) என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (அவர்கள் கூறுகிறவாறு) அல்ல! வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவை (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியவை; (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கே கீழ்ப்படிபவைகள்.

117. வானங்கள் மற்றும் பூமியை முன்மாதிரியின்றி அவன் படைக்கிறவன். இன்னும் அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குக் கூறுவதெல்லாம் "ஆகுத!" என்பது தான்; அது ஆகிவிடும்.

118. மேலும், "நபியே! உம்முடைய நபித்துவத்தைப்பற்றி அல்லாஹ் எங்களுடன் பேச வேண்டாமா? அல்லது எங்களிடம் ஓர் அத்தாட்சிவர வேண்டாமா?" என அநியாதவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவர்களின் கூற்றைப்போன்றே கூறினார்கள்; இவர்களுடைய இதயங்கள் (அவர்களின் இதயங்களுக்கு) ஒப்பாகிவிட்டன; உறுதி கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு, நம்முடைய அத்தாட்சிகளை திட்டமாக நாம் தெளிவாக்கியிருக்கிறோம்.

119. (நபியே!) "உம்மை உண்மையான (மார்க்கத்)தைக் கொண்டு, (நல்லவர்களுக்கு) நன்மாராயங்கூறக்கூடியவராக மற்றும் (தீயவர்களுக்கு) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவராக நிச்சயமாக நாம் அனுப்பி வைத்தோம். மேலும், நரகவாசிகள் பற்றி நீர் கேட்கப்படமாட்டீர்.

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
 قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ أُتْبِعَتْ أَهْوَاءُ هُمْ بَعْدَ
 الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٣٠﴾
 الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكُتُبُ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
 بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣١﴾ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ
 أَذْكَرُونَ أُنْعِمْتَ عَلَيْكُمْ وَأَنْتَ فَضَّلْتَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾
 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
 عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
 قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنْتَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٣٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا
 الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا
 إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿١٣٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ
 كَفَرَ فَأُمْتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٣٦﴾

وقف منزل

٢٠

120. (நபியே!) யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், நீர் அவர்களுடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் வரை, உம்மைப் பற்றி அவர்கள் திருப்தியடையவே மாட்டார்கள்; (ஆகவே, அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வின் நேர்வழி(யாகிய இஸ்லாம்)தான் நிச்சயமாக நேர் வழி (அதனையே பின்பற்றுவேன்)" எனக் கூறிவிடுவீராக! அன்றியும் உமக்கு (உண்மையான) அறிவு வந்ததன் பின்னும் அவர்களுடைய மன இச்சைகளைப் பின்பற்றுவீரானால், அல்லாஹ்விடமிருந்து (உம்மைக் காப்பாற்றுகிற)எந்தப்பா துகாவலனும், எவ்வித உதவி செய்பவனும் உமக்கில்லை.

121. நாம் யாருக்கு வேதத்தைக் கொடுத்தோமே அத்தகையோர்_அவர்கள், அதை ஓதவேண்டியமுறைப்படி ஓதிவருகிறார்கள். அவர்கள்தான் இதை (அல்லாஹ்வின் வேதமென) விசுவாசிப்பார்கள்; மேலும், (அவர்களில்) எவர் இதனை நிராகரிக்கின்றாரோ, அத்தகையோர் தாம் நஷ்டவாளர்கள்.

122. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருக்கும் என் அருட் கொடையையும், அகிலத்தாரை விட உங்களை நிச்சயமாக நான்மேன்மையாக்கி வைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

123. இன்னும் ஒருநாளை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அந்நாளில்) எந்த ஓர் ஆத்மாவும் எந்த ஓர் ஆத்மாவிற்கும் எவ்விதப்பலனுமளிக்காது; (பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக எந்தவித) நஷ்டஈட்டையும் அதனிடமிருந்து அங்கீகரிக்கப்படவு மாட்டாது; (யாருடைய) பரிந்துரையும் அதற்குப் பலனளிக்காது; அவர்களோ (எவராலும்) உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

124. இன்னும், இப்ராஹீமை அவருடைய இரட்சகன் பல கட்டளைகளைக் கொண்டு சோதித்த சமயத்தில், அவற்றை அவர் நிறைவு செய்தார், (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்.) "நிச்சயமாக மனிதர்களுக்கு நான் உம்மை தலைவராக ஆக்குகிறேன்" என (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான். அதற்கு (இப்ராஹீம்) "என்னுடைய சந்ததியினரிலிருந்தும் (தலைவர்களை ஆக்குவாயா?)" எனக் கேட்டார். (அதற்கு "அவர்களிலுள்ள) அநியாயக்காரர்களை என்னுடைய (இவ்) வாக்குறுதி சாராது" எனக் கூறினான்.

125. மேலும், ('கஃபா' என்னும்) அவ்வீட்டைமனிதர்களுக்கு (அவர்கள்) ஒன்று கூடுமிடமாகவும், (அவர்களுக்கு) அபயமளிக்கக் கூடியதாகவும் நாம் ஆக்கினோம் என்பதையும் (நினைவு கூர்வீராக! அதில்) இப்ராஹீம் நின்ற இடத்தை "(விசுவாசிகளே!) தொழுமிடமாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்" (எனக் கட்டளையிட்டோம்). இன்னும், (அவ்வீட்டைச்) சுற்றி வருபவர்களுக்கும், (அதில்) தங்கியிருப்பவர்களுக்கும், (குனிந்து) ருகூஉ (சிரம்பணிந்து) ஸுஜூது செய்பவர்களுக்கும் என் வீட்டை நீங்களிருவரும் சுத்தமாக்கிவைப்பீர்களாக" என்று இப்ராஹீமிடமும், இஸ்மாயீலிடமும் நாம் வாக்குறுதி வாங்கினோம்.

126. இன்னும், இப்ராஹீம் "என் இரட்சகனே! (மக்காவாகிய) இதை, அபயமளிக்கும் நகரமாக ஆக்கிவைப்பாயாக! இன்னும், இதில் வசிப்பவர்களுக்கு _அவர்களில் எவர், அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசிக்கிறாரோ அவருக்கு _பலவகைக் கனிவர்க்கங்களிலிருந்தும் உணவளிப்பாயாக!" என்று கூறியதை (நினைவு கூறுங்கள். அதற்கு அல்லாஹ்) "யார் நிராகரித்துவிட்டாரோ அவரை சிறிது காலம் சுகம் அனுபவிக்கச் செய்வேன்; பின்னர் நரக வேதனையின்பக்கம் (செல்லுமாறு) அவரை இழுத்துச் செய்வேன். மேலும், அவர் செல்லுமிடம் (மிகக்)கெட்டது" என்று கூறினான்.

وَإِذْ رَفَعْنَا لَهُمْ الرُّجُومَ الْفُجَاءَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٥﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَ
 مِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٦﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
 مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
 يُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٧﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٨﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
 قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٩﴾ وَوَضَى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 يَعْقُوبَ يُبْنِي إِنْ أَلَّهِ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٠﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

127. இன்னும், (நினைவு கூருங்கள்) இப்றாஹீமும், இஸ்மாயீலும் அவ்விட்டின் அடித்தளங்களை உயர்த்தியபொழுது "எங்களுடைய இரட்சகனே! (உனக்காக நாங்கள் செய்த இப்பணியை) எங்களிலிருந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்" (என்றும்),

128. "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களிருவரையும் உனக்கு (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிகிற (முஸ்லிமான)வர்களாகவும், எங்களுடைய சந்ததியிலிருந்தும் ஒரு கூட்டத்தினரை உனக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களாகவும் ஆக்கிவைப்பாயாக! ('ஹஜ்ஜு' க்குரிய) எங்களுடைய கிரியை (செய்யவேண்டிய இடங்)களையும் எங்களுக்குக் காண்பிப்பாயாக! (எங்கள் பிழைகளை மன்னித்து) எங்களின் தவ்பாவையும் ஏற்றருள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே தவ்பாக்களை மிக்க ஏற்பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்!" (என்றும்),

129. " எங்கள் இரட்சகனே! (எங்கள் சந்ததியினரான) அவர்களிலிருந்தே அவர்களில் ஒரு தூதரை அனுப்புவாயாக! அவர்களுக்கு அவர் உன்னுடைய வசனங்களை ஓதிக்காண்பித்து, வேதத்தையும் (குர்ஆனின் விளக்கமாகிய கன்னத் எனும்) ஞானத்தையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கியும் வைப்பார் ; நிச்சயமாக நீயே, (யாவரையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன் " (என்றும் பிரார்த்தித்தனர்).

130. மேலும், தன்னைத்தானே மடையனாக்கிக் கொண்டவனைத் தவிர இப்றாஹீமுடைய மார்க்கத்தைப் புறக்கணிப்பவன் யார்? நாம் நிச்சயமாக அவரை இவ்வுலகிலும் தெரிவுசெய்தோம்; நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லவர்களில் உள்ளவராவார்.

131. அவருக்கு அவருடைய இரட்சகன், "நீர் (எனக்குக்) கீழ்ப்படியும்!" எனக் கூறிய போது அவர் அகிலத்தாரின் இரட்சகனுக்கு நான் கீழ்ப்படிந்து விட்டேன்" எனக் கூறினார்.

132. இதையே இப்றாஹீம் தன் சந்ததிகளுக்கும் அறிவுறுத்தினார். யஃகூபும் (இவ்வாறே உபதேசம் செய்தார்.) என் மக்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் இ(ஸ்லா)ம்மார்க்கத்தையே உங்களுக்காக தேர்ந்தெடுத்துள்ளான் ; ஆகவே, நீங்கள் முஸ்லிம்களாக (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக) அன்றி நிச்சயமாக மரணிக்க வேண்டாம் (என அவர்கள் கூறினர்).

133. அல்லது யஃகூபுக்கு மரணம் வந்த சமயத்தில் (யூதர்களே! அவரருகில்) நீங்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தீர்களா? அவர் தம் மைந்தர்களிடம், "எனக்குப் பின்னர் எதனை நீங்கள் வணங்குவீர்கள்?" எனக் கேட்டதற்கு, "உம்முடைய வணக்கத்திற்குரியவனும், உம்முடைய மூதாதையர்களான இப்றாஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்ஹாக் ஆகியவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவனுமாகிய ஒரே ஒரு வணக்கத்திற்குரியவனையே நாங்கள் வணங்குவோம்; அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (முஸ்லிம்களாக)வும் இருப்போம்" என்று கூறினார்கள்.

134. அது (மேற்கூறப்பட்ட நபிமார்களையும் நல்லடியார்களையும் கொண்ட) ஒரு சமூகம். திட்டமாக அது சென்றுவிட்டது. அது சம்பாதித்தது அதற்கே (உரியது); இன்னும் நீங்கள் சம்பாதித்தவை (அதன்பலன்) உங்களுக்கே; மேலும், அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பது பற்றி நீங்கள் கேட்கப்படமாட்டீர்கள்.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٠﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
 الْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ فَإِنْ
 آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 هُمْ فِي شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٢﴾
 صِبْغَةَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۗ وَنَحْنُ لَهُ
 عِبَادُونَ ﴿١٣٣﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۗ وَلَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٤﴾ أَمْ تَقُولُونَ
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
 هُودًا أَوْ نَصْرَى ۗ قُلْ ۗ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
 مَا كَسَبْتُمْ ۗ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾

135. (யூதகிறிஸ்தவர்களாகிய) அவர்கள், (விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக ஆகிவிடுங்கள்; நேர்வழி அடைவீர்கள்" எனக் கூறுகிறார்கள். (அதற்கு) "அவ்வாறன்று; இப்ராஹீமின் மார்க்கத்தையே (பின்பற்றுவோம்). நேரான வழியைச் சார்ந்தவரான அவர் (உங்களைப் போல்) இணைவைப்பவர்களில் இருந்தவரல்லர்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

136. "அல்லாஹ்வையும், எங்கள் பால் இறக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், இப்ராஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்ஹாக், யஃகூப், இவர்களுடைய சந்ததிகள் ஆகியோரின்பால் இறக்கப்பட்டதையும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும், மற்றைய நபிமார்களுக்கு அவர்கள் இரட்சகனிடமிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும் நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம்; அவர்களிலிருந்து எவருக்குமிடையில் நாம் (பிரித்து) வேறுபாடு காட்டமாட்டோம்; இன்னும், அவனுக்கே நாங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிகின்றவர்கள்" என (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்களும் கூறுங்கள்.

137. ஆகவே, (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் எதை விசுவாசங்கொண்டீர்களோ, அது போன்றதை அவர்களும் விசுவாசங்கொண்டுவிட்டால் திட்டமாக அவர்கள் நேர் வழியை அடைந்து விடுவார்கள். இன்னும் அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் பிளவில்தான் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்குப் பயம் வேண்டாம்! அல்லாஹ் போதுமானவன். மேலும், அவன் (அவர்களின் சூழ்ச்சியான சொற்களைச்) செவியேற்கிறவன்; (அவர்களின் வஞ்சகங்களை) மிக்க அறிகிறவன்.

138. "அல்லாஹ்வின் வர்ணத்தை (அவனின் மார்க்கத்தை நீங்கள் அவசியமாக கடைபிடியுங்கள்); வர்ணம் கொடுப்பதில் (இதயங்களை புனிதப்படுத்துவதில்) அல்லாஹ்வை விட மிக அழகானவன் யார்? அவனையே நாங்கள் வணங்குகிறவர்கள்." (என்றும்)(2)

139. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பற்றி நம்மிடம் தர்க்கிக்கிறீர்களா? அவனே எங்களின் இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனும் ஆவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கே; உங்கள் செயல்கள் உங்களுக்கே. நாங்கள் (இணைவைக்காது) முற்றிலும் அவனுக்கே கலப்பற்ற (செயல்புரிப)வர்கள்" என்றும் கூறுவீராக!

140. அல்லது, நிச்சயமாக "இப்ராஹீமும், இஸ்மாயீலும், இஸ்ஹாக்கும், யஃகூபும், இவர்களுடைய சந்ததிகளும், யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்களென நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? (இதை) நன்கறிந்திருப்பது நீங்களா அல்லது அல்லாஹ்வா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக, அன்றியும் (இதைப் பற்றி) அல்லாஹ் விடமிருந்து (வந்துள்ள) தன்னிடமிருக்கும் சாட்சியத்தை மறைப்பவனைவிட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

141 (மேற்கூறப்பட்ட நபிமார்களைக்கொண்ட) அது ஒரு சமூகம்; திட்டமாக அது சென்று விட்டது; அது சம்பாதித்தது அதற்கே; நீங்கள் சம்பாதித்தவை உங்களுக்கே; அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்களென்று நீங்கள் கேட்கப்படவுமாட்டீர்கள்.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ
 الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٧﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ
 عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
 كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
 وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضَيِعَ آيْمَانَكُمْ إِنْ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ
 وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا
 قِبَلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ
 وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ
 إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٣٠﴾ الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

142. (நபியே! "முஸ்லிம்களாகிய) அவர்கள் (முன்னர்) எதன் மீது இருந்தனரோ, அத்தகைய அவர்களது கிப்லாவை விட்டு அவர்களைத் திருப்பிவிட்டது எது?" என, மனிதர்களில் மடையர்கள் கூறுவர்; (அதற்கு) நீர் கூறும்: "கிழக்கும், மேற்கும் அல்லாஹ்விற்கே உரியன! அவன் நாடியவர்களை நேரான வழியில் செலுத்துவான்".

143. மேலும் (விசுவாசிகளே!) அவ்வாறே, நீங்கள் (மற்ற) மனிதர்களுக்கு சாட்சியாளர்களாக ஆகுவதற்காகவும், (நம் தூதர்) ரஸூல் உங்களுக்கு சாட்சியாளராக இருப்பதற்காகவும் நடு நிலையான சமுதாயத்தினராக நாம் உங்களை ஆக்கினோம். மேலும், (தூதரைப்பின் பற்றாமல்) தன் இரு குதிங்கால் புறமாகவே திரும்பிச் சென்று விடுகிறவரினிருந்து (நம்) தூதரை பின்பற்றுகிறவர யார் என்பதை நாம் பிரித்து அறி(வித்துவிடு)வதற்காகவேயன்றி, நீர் எ(ந்)த(திசையி)ன் மீது இருந்துவந்தீரோ அந்த கிப்லாவை நாம் (மாற்றி) அமைக்கவில்லை. இன்னும், அல்லாஹ் நேர் வழியில் நடத்துகின்றானே அத்தகையவர்களைத் தவிர, (மற்றவர்களுக்கு) அவ்வாறு 'கிப்லாவை மாற்றுவது நிச்சயமாக மிகப் பளுவாக இருக்கிறது. உங்களுடைய விசுவாசத்தை (நீங்கள் இதற்கு முன்பு பைத்துல் முகத்தஸை நோக்கித் தொழுது வந்த தொழுகையை) ஒருபோதும் அல்லாஹ் வீணாக்குபவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்களிடத்தில் மிக இரக்கம் காட்டுபவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

144. (நபியே!) உம்முடைய முகம், (கிப்லாத்திசை மாற்றத்தை எதிர்ப்பார்த்து) வானத்தின் பால் திரும்புவதை நிச்சயமாக நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, நீர் எதைப்பொருந்துகிறீரோ அந்த கிப்லா(வாகிய கஃபா)வின் பக்கமாக உம்மை நிச்சயமாக நாம் திருப்புவோம். எனவே, நீர் (தொழும்போது மக்காவிலுள்ள) 'மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கமாக உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) நீங்களும், எங்கிருப்பினும், (தொழுகைக்காக) அதன் பக்கமாக உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்புவீர்களாச! நிச்சயமாக வேதங் கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் - நிச்சயமாக (கஃபாவின் பக்கம் திரும்பித் தொழவேண்டுமென்ற) இது, தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள உண்மைதான் என அவர்கள் அறிவார்கள். மேலும், அவர்கள் செய்வதைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

145. (ஆகவே, நபியே!) வேதங்கொடுக்கப்பட்டோர்க்கு ஒவ்வொரு(விதமான) சான்றையும் நீர் கொண்டுவந்தாலும், அவர்கள் உம்முடைய 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றமாட்டார்கள். நீரும் அவர்களுடைய 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர். இன்னும், (வேதக்காரர்களாகிய) அவர்களில் சிலர் மற்ற சிலரின் 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றுகிறவர் அல்லர். மேலும், உமக்கு (வஹீயின் மூலம்) அறிவு வந்ததன்பின்னும், அவர்களுடைய மன இச்சைகளை நீர் பின்பற்றுவீரானால், நிச்சயமாக நீர் அப்போது அநியாயக்காரர்களில் உள்ளவராகிவிடுவீர்.

146. நாம் எவர்களுக்கு வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர் தங்கள் மக்களை(ச்சந்தேகமற) அறிவதைப்போல், அ(ந்த மக்காவின் திசையளவில் நீர் திரும்பித் தொழுவீரென்ப)தை அறிவார்கள். இன்னும் அவர்களிலொரு பிரிவினர், நிச்சயமாக நன்கறிந்துகொண்டே (இந்த) உண்மையை மறைக்கின்றனர்.(3)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٢﴾ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ
 مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
 حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَارْتَمِ
 نِعَمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
 لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٧﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٨﴾
 وَلَا تَقُولُوا الْمَنُ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا
 تَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾ وَلَنَبِّئَنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
 الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿٢٠﴾ الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٢١﴾

٢٢ - وقف النبي صلى الله عليه وسلم

عند المشركين
معاقبة
٢١

147. (நபியே! 'கஃபா'வின் பக்கம் திரும்பித் தொழவேண்டும் என்பதுபற்றிய) இந்த உண்மை, உம் இரட்சகனிடமிருந்துள்ளதாகும். ஆகவே நிச்சயமாக சந்தேகிப்பவர்களில் உள்ளவராக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

148. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு திசையுண்டு. அவர் அதன் பக்கம் திரும்புவராக உள்ளார். ஆகவே, (அவைகளில்) நன்மையானவற்றிற்கு நீங்கள் முந்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எங்கிருந்தபோதிலும், (இதன் மூலம்) உங்கள் யாவரையும் அல்லாஹ் கொண்டுவருவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

149. ஆகவே, (நபியே!) எங்கிருந்து நீர் புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின்போது புனிதப்பள்ளியாகிய) மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! இன்னும், நிச்சயமாக இதுதான் உம் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள உண்மையாகும். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

150. (நபியே!) நீர் எங்கிருந்து புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின்போது) மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) அவர்களில் அநியாயக்காரர்களைத் தவிர, (மற்ற)மனிதர்களுக்கு உங்களிடம் எந்த தர்க்கமும் (உங்களுக்கு) எதிராக இல்லாதிருக்கும் பொருட்டு, நீங்களும் எங்கிருந்த போதிலும், அதன் பக்கமே உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்பிக் கொள்ளுங்கள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; மேலும் எனக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; என்னுடைய அருட்கொடையை நான் உங்கள் மீது பூரணமாக்கி வைப்பதற்காகவும், நீங்கள் நேர்வழியினைப் பெறுவதற்காகவும் (என்னையே பயப்படுங்கள்).

151. உங்களிலிருந்து உங்களின் மீது நம் வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, உங்களுக்கு வேதத்தையும், (திருக்குர் ஆனின் விளக்கமான சுன்னத் எனும்) ஞானத்தையும் கற்றுக்கொடுத்து, மேலும், நீங்களறியாதவற்றை உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தூதரை, உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கிடையில் நாம் அனுப்பியதுபோன்றே (நம் அருட்கொடையை முழுமையாக்கிவைப்போம்).

152. ஆகவே நீங்கள் என்னை நினைவுகூருங்கள்; நானும் உங்களை (அருள் புரிந்து) நினைவு கூருவேன். நீங்கள் எனக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்; இன்னும், எனக்கு மாறுசெய்யாதீர்கள்.

153. விசுவாசங்கொண்டோரே! பொறுமை மற்றும் தொழுகையைக்கொண்டு உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்.

154. இன்னும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுகிறவர்களை மரணித்தோர் என நீங்கள் கூறவேண்டாம்; மாறாக, (அவர்கள் "பர்ஜக்" எனும் மறைவான உலகில்) உயிரோடிருக்கிறார்கள்; எனினும் (அவர்கள் எவ்வாறு உயிரோடு உள்ளார்கள் என்பதை) நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளமாட்டீர்கள்.

155. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) பயம் மற்றும் பசியிலிருந்து ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டும், செல்வங்கள், உயிர்கள், கனிகளின் விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றில் குறைவைக்கொண்டும் நிச்சயமாக நாம் உங்களைச் சோதிப்போம்; மேலும், (நபியே! இவற்றைப்) பொறுத்துக் கொள்பவர்களுக்கு நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!

156. அவர்கள் எத்தகையோரொன்றால், தங்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு துன்பம் பீடித்தால், "நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்காகவே இருக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாம் அவன்பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறுவார்கள்.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٤﴾
 إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ
 شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
 مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ
 يَلْعَنُهُمُ الْمَلَأُونَ ﴿١٥٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ
 فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٥٩﴾ وَاللَّهُمُّ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَالْقُلُوبِ الَّتِي تَجْرِي فِي الصُّجُوبِ بَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ وَمَا أَنزَلْنَا
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
 الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦١﴾

157. அத்தகையோர்_அவர்கள் மீதுதான் அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து நல்லாசிகளும், கிருபையும் ஏற்படுகின்றன. மேலும், அவர்கள் தாம் நேர் வழியையும் பெற்றவர்கள்.

158. நிச்சயமாக “ஸஃபா” மற்றும் “மர்வா” (எனும் இரு மலைகள்) அல்லாஹ்வின் (மார்க்க) அடையாளங்களில் உள்ளவையாகும் ; ஆகவே , எவர் (கஅபா என்னும்) அவ்வீட்டை ஹஜ்ஜு அல்லது உம்ரா செய்கிறாரோ அவர் மீது , அவ்விரண்டையும் சுற்றி வருவது (அவ்விரண்டிற்குமிடையில் ஸமீ செய்வது) குற்றமல்ல ; இன்னும் எவர் தாமாக உபரியான நன்மையைச் செய்கிறாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்றி பாராட்டுபவன் , (அவர்களின் செயல்களை) நன்கறிகிறவன்.

159. தெளிவான அத்தாட்சிகளிலிருந்தும், நேர்வழியிலிருந்தும் நாம் இறக்கிவைத்துள்ளதை_ அதனை நாம் மனிதர்களுக்காக வேதத்தில் விளக்கிய பின்னர், நிச்சயமாக மறைக்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களை அல்லாஹ் சபிக்கிறான். (மனித இனம், ஜின், மலக்குகள் ஆகியோரில்) சபிப்பவர்களும் அவர்களைச் சபிக்கின்றனர்.

160. (தாங்கள் மறைத்தவற்றிற்காக மன்னிப்புக்கோரி) தவ்பாச் செய்து (தங்களைச்) சீர்த்திருத்திக் கொண்டு (அவற்றை) தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கின்றனரே அத்தகையோரைத் தவிர; அப்பொழுது அவர்களை நான் மன்னித்து விடுகிறேன். இன்னும் நான்தான் அதிகமாக தவ்பாவை ஏற்பவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

161. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டு, நிராகரித்தவர்களாகவே இறந்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் மீது அல்லாஹ், மலக்குகள், மனிதர்கள் அனைவருடையவும் சாபம் உண்டு.

162 (மேலும் அவர்கள்) அ(ச்சாபத்)தில், என்றென்றும் தங்கி இருப்பவர்கள். (மறுமையில்) அவர்களை விட்டு வேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது; அவர்கள் கால அவகாசம் கொடுக்கப்படவுமாட்டார்கள்.

163. (மனிதர்களே!) மேலும், உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்ஒரே ஒரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் தான்; அளவற்ற அருளும், நிகரற்ற அன்பும் உடைய அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் (வேறு) இல்லை.

164. நிச்சயமாக, வானங்களையும், பூமியையும் (அல்லாஹ்) படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறிக் கொண்டு இருப்பதிலும், மனிதர்களுக்குப் பயன் தருவதைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் கப்பல்களிலும், வானத்திலிருந்து அல்லாஹ் தண்ணீரை இறக்கிவைத்து, அதன்மூலம் பூமியை அது (வறண்டு) இறந்தபின் உயிராக்கி வைப்பதிலும், அதில் ஒவ்வொருவிதமான (ஊர்ந்து திரியும்) பிராணியை பரவ விட்டிருப்பதிலும், காற்றுகளைப் பலவாறாகத் திருப்பிவிட்டுக் கொண்டு இருப்பதிலும், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் மேகத்திலும் சிந்திக்கும் சமூகத்தவர்க்கு சான்றுகள் இருக்கின்றன.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ إِندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ
 يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٧٥﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَ
 تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٧٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً
 فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
 حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا
 مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
 إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٧٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن
 تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آتَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
 آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ
 عُمًى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٨٢﴾

١٨٢

165. மனிதர்களில் அல்லாஹ்வையைன்றி அவனுக்கு இணையாளர்களை (சமமானவர்களாக) ஆக்கிக் கொண்டு, அல்லாஹ்வை நேசிப்பது போன்று அவர்களை நேசிப்பவர்களும் இருக்கின்றனர்; (ஆனால்) விசுவாசிகளோ, அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் மிகக் கடினமானவர்கள்; இன்னும், (இணைவைப்பதன் மூலம்) அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தோர் வேதனையைக் (கண்ணால்) காணுகின்ற போது பார்ப்பார்களானால், நிச்சயமாகச் சக்தி அனைத்தும் (தாங்கள் பிரியம் வைத்தவர்களுக்கன்றி) அல்லாஹ்விற்கே இருக்கின்றது; இன்னும் வேதனை செய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் கடுமையானாவன் (என்றும் தெரிந்து கொள்வார்கள்).

166. (இத்தவறான வழியைக்காட்டிய) பின்பற்றப்பட்டவர்கள், பின்பற்றியவர்களிலிருந்து நீங்கிக் கொண்டு, வேதனையையும் இவர்கள் கண்டு, அவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்த தொடர்புகளும் அறுபட்டுவிடும் சமயத்தில் (கடும் துன்பத்தை அடைவார்கள்).

167. மேலும், “ நிச்சயமாக ஒரு மீட்சி (உலகிற்குத் திரும்பிச் செல்லுதல்) நமக்கு இருக்குமானால் நம்மிலிருந்து அவர்கள் நீங்கிக்கொண்டது போன்று நாமும் அவர்களிலிருந்து நீங்கிக் கொள்வோம் ” என்று பின்பற்றியவர்கள் கூறுவார்கள்; இவ்வாறே அல்லாஹ், அவர்களின் (தீய) செயல்களை அவர்கள் மீது கைசேதப்பட்டு துக்கமளிப்பவையாக அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவான். அவர்கள் நரக நெருப்பிலிருந்து வெளியேறுபவர்களும் அல்லர்.

168. மனிதர்களே! பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்ட நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் ஷைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன், உங்களுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

169. நிச்சயமாக, அவன் உங்களுக்கு ஏவுவதெல்லாம் தீயதையும், மானக்கேடானவற்றையும், நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ்வின் மீது (பொய்யாகக்) கூறுவதையும் தாம்.

170. மேலும், (இவ்வேதமாகிய) அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைப் பின்பற்றுங்கள்” என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், “இல்லை! நாங்கள் எங்களுடைய மூதாதையர்களை எதன்மீது கண்டோமோ, அதையே நாங்கள் பின்பற்றுவோம்” எனக் கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய மூதாதையர்கள், எதையுமே விளங்காதவர்களாகவும், நேர்வழி பெறாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அப்படியே பின்பற்றுவார்கள்?)

171. (மூதாதையர்களை கண் மூடித்தனமாகப் பின்பற்றும்) நிராகரிப்போருக்கு உதாரணம்: வெறும் கூப்பாட்டையும், அழைப்பொலியையும் தவிர வேறெதையும் கேட்காத (பிராணிகளைக்) கூவி அழைப்பவனின் உதாரணத்தைப் போன்றிருக்கிறது. (மேலும், அவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்), ஊமையர்கள் (உண்மையைப் பேசவே மாட்டார்கள்), குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பயன் தரக்கூடியவற்றைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆதலால், அவர்கள் எதையும் அறிந்துணரமாட்டார்கள்.

172. விசுவாசங்கொண்டோரே! நாம் உங்களுக்கு அளித்ததில் நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் அல்லாஹ்வுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) அவனையே நீங்கள் வணங்குபவர்களாக இருந்தால் - நன்றி செலுத்துங்கள் ;

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخُزْنِ وَمَا آهَلَ بِهِ
 لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
 يُشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
 النَّارَ وَلَا يَكَلِمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَّةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ
 بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٥١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
 بَعِيدٍ ﴿١٥٢﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ
 الْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
 وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
 الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
 إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
 الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

البر
البر

173. உங்களின் மீது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஹராம்(என்று தடை) ஆக்கியிருப்பதெல்லாம் (தானாகச்) செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக (அறுப்புப்பிராணிகளில்) எதற்கு பெயர் கூறப்பட்டுவிட)ப் பட்டதோ அதையும்தான். ஆகவே எவரேனும் பாவம் செய்யும் நோக்கமில்லாமலும் வரம்பு மீறாமலும் இருந்து, (இவற்றைப் புசிக்க) நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுவிட்டால் அவர்மீது குற்றமாகாது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்(4)

174. நிச்சயமாக வேதத்தில் அல்லாஹ் இறக்கியவற்றை மறைத்துவிட்டு, அதற்குப்பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தையும் வாங்குகின்றனரே அத்தகையோர் அவர்கள் தங்கள் வயிறுகளில் நெருப்பைத் தவிர (வேறு எதனையும்) உட்கொள்வதில்லை; மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களுடன் பேசவு மாட்டான்; அவர்களைப் (பாவத்திலிருந்து) பரிசுத்தமாக்கவுமாட்டான்; அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

175. இத்தகையோர்தாம் நேர்வழிக்குப் பதிலாக வழிகேட்டையும், மன்னிப்புக்குப் பதிலாக வேதனையையும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டவர்களாவர். ஆகவே (நரக) நெருப்பின் மீது, அவர்களை சகிக்கச் செய்தது எதுவோ?

176. இது(ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அல்லாஹ், உண்மையைக் கொண்டு இவ்வேதத்தை இறக்கி வைத்துள்ளான் என்பதினாலாகும்; மேலும், நிச்சயமாக இவ்வேதத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்கள் (உண்மையைவிட்டுத்) தூரமான பிளவிலேயே இருக்கிறார்கள்.

177. கிழக்கு, மேற்கு ஆகியவற்றின் பக்கமாக உங்கள் முகங்களை நீங்கள் திருப்புவது (மட்டும்), நன்மை (செய்ததாக ஆகிவிடுவது) இல்லை; எனினும் நன்மை உடையவர், (எவரெனில் உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும், மலக்குகளையும், வேதத்தையும், நபிமார்களையும் விசுவாசித்து, மேலும், செல்வத்தை, தம் விருப்பத்தின் மீது பந்துக்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும், யாசிப்பவர்களுக்கும், அடிமைகளிலும் (அவர்களை விடுவிப்பதற்காக) கொடுத்தவரும், மேலும் தொழுகையை நிறைவேற்றி, ஐகாத்தையும் கொடுத்து, வாக்களித்தால் தங்களின் வாக்குறுதியை (ச்சரிவர) நிறைவேற்றக்கூடியவர்களும், (வறுமையின்போது) துன்பத்திலும், (நோய் நொடிகள் போன்ற) கஷ்டத்திலும், யுத்த நேரத்திலும் பொறுமையுடனிருந்தவர்களுமாவர். அத்தகையோர் தாம் உண்மை சொன்னார்களே அவர்கள்(ஆவர்), இன்னும் இவர்கள் தாம் பயபக்தியாளர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ط الْحُرُّ
بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ
شَيْءٌ فَأَتْبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ط ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾
لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾
كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا لَّوْصِيَّةٌ
لِّلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾ فَمَنْ
بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ط
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسٍ جَنَفًا وَّأُتْمًا
فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٣﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
مِّنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ
مِّنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ط وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ط فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ط وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

178. விசுவாசங்கொண்டோரே! கொலையுண்டவர்கள் விஷயத்தில்(பகரமாக) பழி வாங்குவது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது; (அதில் கூடுதல்குறைவின்றி) சுதந்திரமானவனுக்குப்பகரமாக சுதந்திரமானவனும், அடிமைக்குப் பகரமாக அடிமையும், பெண்ணுக்குப் பகரமாகப் பெண்ணும்(பழி வாங்கப்படுதல் வேண்டும்); அ(க்கொலையுண்ட)வனுடைய சகோதர (பாத்தியஸ்த)ரால் (கொலை செய்த)அவனுக்கு ஏதேனும் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டால், அப்போது (கொலை செய்யப்பட்டவரின் உறவினர்கள்) அறியப்பட்ட (வழக்கமான) முறையைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். (கொலை செய்தவரைச் சார்ந்தோர் நஷ்ட ஈட்டை) அவன்பால் பெருந்தன்மையுடன் நிறைவேற்றிவிடவும் வேண்டும். இது, உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள சலுகையும், கிருபையுமாகும். ஆகவே, இதன் பின்னர் யாராவது வரம்புமீறினால், அப்போது அவருக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

179. நல்லறிவுடையோரே! (கொலையுண்டவர்கள் விஷயத்தில்) பழி வாங்குவதில் உங்களுக்கு வாழ்வும் உண்டு; (அதன் மூலம்) நீங்கள் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளலாம்.

180. (விசுவாசிகளே!) உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் நெருங்கும்போது, அவர் பொருளை விட்டுச் செல்வாரானால், (அவர் தன்னுடைய) பெற்றோருக்கும், பந்துக்களுக்கும் முறைப்படி(மரண) சாசனம் செய்வது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது; (இது) பயபக்தியுடையவர்கள் மீது கடமையாகும்.

181. எனவே, யார் அதனைக்கேட்டதற்குப் பின்னர் அதனை மாற்றிவிட்டாரோ, அதன் பாவமெல்லாம் அதனை மாற்றிவிடுகிறார்களே அத்தகையோர் மீதேயாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

182. ஆனால்(மரண)சாசனம் செய்தவரிடமிருந்து வரம்பு மீறுதலையோ, அல்லது பாவத்தையோ யாராவது பயந்து, அவர்களுக்கிடையே (விவகாரத்தை) ஒழுங்குபடுத்திவிட்டால், அப்போது அவர்மீது குற்றமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

183. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் நோன்பு (நோற்பது) கடமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றது; (அதனால்) நீங்கள் (உள்ளகத்திபெற்று) பயபக்தியுடையவர்களாகலாம்.

184. எண்ணப்பட்ட சில நாட்களில்(நோன்பு நோற்பது கடமையாகும்.) ஆனால், (அந்நாட்களில்) உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தாரோ, (அவருக்கு நோன்பை விட்டுவிட அனுமதியுண்டு; விடுபட்ட நோன்புகளை) மற்ற நாட்களில் எண்ணி(நோற்றுவி)டவும். இன்னும், அதற்கு சக்தி பெற்றிருப்போர்மீது ஓர் ஏழைக்கு உணவளிப்பது பரிசாரமாகும்; ஆகவே, எவரேனும் உபரியாக நன்மை செய்தால், அது அவருக்கே நன்மையாகும். மேலும், நீங்கள் அறிந்திருப்போராயின் நீங்கள் நோன்பு நோற்பதே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும் (என்பதை தெரிந்து கொள்வீர்கள்). (5)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ
 بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ؕ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
 فَلْيُصِمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
 يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكَبِّلُوا الْعِدَّةَ
 وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمُ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا
 سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
 دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾
 أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالَّذِينَ
 بَاشَرُوهُنَّ وَابْتَغَوْا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۖ فَاشْرَبُوا حَتَّىٰ
 يَتَّبِنَ لَكُمْ الْخَيْطَ الْأَبْيَضَ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
 ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ
 عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ
 كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِّلنَّاسِ آيَاتِهِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

185. ரமளான் மாதம் எத்தகையதென்றால், அதில்தான் மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், நேர்வழியிலிருந்து(ள்ள) தெளிவுகளாகவும், (சத்திய அசத்தியத்தைப்) பிரித்துக்காட்டக்கூடியதாகவும் உள்ள இந்தக்குர்ஆன் இறக்கியருளப்பட்டது. ஆகவே, உங்களில் எவர் அம்மாதத்தை பெறுகிறாரோ அவர், அதில் நோன்பு நோற்றுவிடவும்; எவரேனும் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தால், மற்ற நாட்களில் (ஏற்கனவே விடுபட்ட நோன்பினை) எண்ணி (நோற்று) விடவும்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவை நாடுகிறான்; மேலும், அவன் உங்களுக்கு சிரமத்தை நாடவில்லை. மேலும், (நோன்பின்) எண்ணிக்கையை நீங்கள் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும், அல்லாஹ்வை உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்காக நீங்கள் பெருமைப்படுத்துவதற்காகவும், நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவுமே (இச்சலுகைகளை உங்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கியுள்ளான்).

186. மேலும் (நபியே!) என்னுடைய அடியார்கள் என்னைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்டால், (அதற்கு நீர் கூறுவீராக:) "நிச்சயமாக நான், (அவர்களுக்கு) மிகச்சம்பமாகவே இருக்கின்றேன்; அழைப்பவரின் அழைப்புக்கு -அவர் என்னை அழைத்தால் நான் பதிலளிப்பேன்; ஆகவே, அவர்கள் நேரான வழியை அடைவதற்காக, அவர்கள் (என்னுடைய கட்டளைகளை ஏற்று) எனக்கு பதில் அளிக்கவும்; மேலும், அவர்கள் என்னையே விசுவாசிக்கவும்.

187. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நோன்பின் இரவுகளில் நீங்கள் உங்கள் மனைவியருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளது. அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடையாகவும், நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆடையாகவும் இருக்கின்றீர்கள்; (இரவின் முன்னேரத்திலேயே உறங்கிவிட்டால் அதன் காரணமாக உண்ணாமலும், தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமலும் தடுத்துக் கொண்டு) நிச்சயமாக நீங்கள் உங்களையே வஞ்சித்துக் கொண்டிருந்ததை அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டான். ஆகவே உங்கள் தவ்பாவை ஏற்று உங்களைவிட்டும் உங்கள் பாவத்தை பொறுத்தருளினான். எனவே, இப்போது (நோன்பின் இரவு காலங்களில் உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடிக்கொள்ளுங்கள்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு(ச் சந்ததியாக) விதித்திருப்பதையும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் ஃபஹ்ரு (அதிகாலை) நேரத்தில் (இரவு என்ற) கறுப்பு நூலிலிருந்து, (அதிகாலை என்ற) வெள்ளை நூல் உங்களுக்குத் தெளிவாகும் வரை உண்ணுங்கள், இன்னும், பருகுங்கள்; பின்னர் இரவு (ஆரம்பமாகும்) வரை (மேலே கூறியவைகளைத் தவிர்த்து) நோன்பை (நோற்றுப்) பூரணமாக்குங்கள். இன்னும், நீங்கள் பள்ளிகளில் தங்கியவர்களாக (இஃதிகாப்) இருக்கும்போது (உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடாதீர்கள். இவை அல்லாஹ்வின் (சட்ட)வரம்புகளாகும். அதை(மீற) நெருங்காதீர்கள். இவ்வாறே (தங்களைக்காத்து) பயபக்தியுடையோர் ஆவதற்காக மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களைத் தெளிவு செய்கிறான்.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا
 إِلَى الْحُكَّامِ لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ
 بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
 قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ
 تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
 وَأَتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٣٠﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ
 مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
 تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ
 فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَمَا كُنْتُمْ تُقَاتَلُونَ
 فِيهِ ۚ إِنَّ الْقَاتِلِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَكُنَّ أَوْلَىٰ
 مِنَ الْقَاتِلِينَ فِي سَبِيلِ النَّاسِ وَلَئِن لَّمْ يَكُنِ
 اللَّهُ فَعَلًا لَّن لَّكُنَّا مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿٣١﴾ فَإِنِ
 انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾
 وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا قَاتَلْتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنَّ الْمُشْرِكِينَ هُمْ أَعْدَاؤُكُمْ
 وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُظْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ فَإِنِ
 انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى
 الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾

188. மேலும், உங்களுடைய செல்வங்களை உங்களுக்கிடையில் உரிமையின்றி உண்ணாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்துகொண்டே (பிற)மனிதர்களின் செல்வங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியை பாவமானமுறையில் நீங்கள் உண்ணுவதற்காக அவற்றை (இலஞ்சமாகக் கொடுக்க) அதிகாரிகளின்பால் கொண்டும் செல்லாதீர்கள்.

189. (நபியே!) பிறைகளைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) "அவை மனிதர்களுக்கும், ஹஜ்ஜு (வணக்கத்து)க்கும் நேரங்களைக் குறிப்பிடுபவை" என நீர்கூறுவீராக! மேலும் (விசுவாசிகளே! இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில்) நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் பின்புறங்களிலிருந்து வருவதில் (புண்ணியம்) நன்மை இல்லை. எனினும், எவர் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து நடக்கின்றாரோ அவரே நன்மையுடையவராவார். நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் (தலை) வாசல்களின் வழியாகவே வாருங்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (இதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.

190. உங்களுடன் போர் புரிபவர்களோடு அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்களும் போரிடுங்கள். நீங்கள் வரம்பும் மீறாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறுபவர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

191. மேலும், (உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிட்ட) அவர்களை நீங்கள் எங்கு கண்டாலும் கொல்லுங்கள். உங்களை (உங்கள் ஊரிலிருந்து) அவர்கள் வெளியேற்றியவாறே, நீங்களும் அவர்களை வெளியேற்றிவிடுங்கள். இன்னும், குழப்பம் (விளைவிப்பது) கொலையைவிட மிகக் கொடியதாகும். இன்னும், மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் – அவர்கள் அதில் உங்களுடன் போர் புரியும் வரையில், நீங்கள் அவர்களோடு போர் புரியாதீர்கள். ஆனால் (அங்கு) அவர்கள் உங்களுடன் போரிட்டால், நீங்கள் அவர்களைக் கொல்லுங்கள். நிராகரிப்போருக்கு உரிய கூலி இவ்வாறுதான் (உண்டு).

192. எனவே, (உங்களுடன் போரிடாது) அவர்கள் விலகிக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக மன்னிக்கின்றவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

193. அன்றியும், குழப்பம் நீங்கி மார்க்கம் அல்லாஹ்விற்கே ஆகும் வரை அவர்களுடன் போர் புரியுங்கள். ஆனால், அவர்கள் (குழப்பம் செய்யாது) விலகிக் கொண்டால், அநியாயக்காரர்கள் மீதே தவிர, (மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தி) பகைமை (கொண்டு போர் தொடுத்தல்) கூடாது.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ
 اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٦﴾ وَأَنْفِقُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٧﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ
 أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى
 يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ
 لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ
 عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي السَّجْدِ
 الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٨﴾ الْحَجُّ
 أَشْهُرٌ مَعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
 وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ لَعَلَّه اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا
 فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٩﴾

مع
 عند المتقين ١٢

١٢

وقف النبي
 على القبة

194. யுத்தம் செய்வது தடுக்கப்பட்டுள்ள ரஜப், துல்கஅதா, துல்ஹஜ், முஹர்ரம் ஆகிய) புனித மாதத்திற்கு புனித மாதமே ஈடாகும். புனிதப்படுத்தப்பட்டவை (அவற்றின் புனிதம் சீர் குலைக்கப்பட்டால் அவை)களுக்கும் பழிவாங்குதல் உண்டு. ஆதலால், எவரேனும் மீறி உங்கள் மீது (போர்புரிய) வந்தால், அவர் உங்கள் மீது மீறியதுபோன்று நீங்களும் அவர் மீது மீறி(போர்புரிய)ச் செல்லுங்கள். மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியாளர்களுடன் இருக்கின்றான் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

195. இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யுங்கள். (உங்களை நீங்களே ஆபத்திற்குள்ளாக்கிக் கொண்டு) உங்களது கரங்களை அழிவின்பக்கம் கொண்டும் செல்லாதீர்கள். (பிறருக்கு) நன்மையும் செய்யுங்கள். (பிறருக்கு) நன்மை செய்கிறவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான்.

196. மேலும், ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக நிறைவு செய்யுங்கள். ஆனால், (இஹ்ராமுடைய நிலையில் வழியில்) நீங்கள் தடுக்கப்பட்டு (ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் பூரணமாக்க முடியா)விட்டால், ஹத்யு (என்னும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகியவை)களில் சாத்தியமானது (உங்கள் மீது) உண்டு. மேலும், ஹத்யு(க்கள்) தாம் சென்றடைய வேண்டிய தலத்தை (அறுக்குமிடமான மினாவை) அடையும் வரை நீங்கள் உங்கள் தலைகளை (அவற்றின் முடியை)ச் சிரைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது அவரது தலையில் (அவருக்கு) தொந்தரவளிக்கக்கூடியதோ இருந்தால் (அந்நிலையில் அவர் தலைரோமத்தைக் களைந்துவிடின்) அதற்கு (மூன்று) நோன்புகள் நோற்றல், அல்லது (ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவு) தர்மம் செய்தல், அல்லது ஹத்யு (ஓர் ஆடு) கொடுத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து (ஏதாவது ஒன்று) பரிசாரமாக இருக்கும். (தடுக்கப்பட்ட நிலையின் மூலம் ஏற்பட்ட பயம் நீங்கி) அபயமுடையவர்களாக நீங்கள் ஆகிவிட்டால் எவரேனும் ஹஜ் வரை உம்ராச்செய்யும் சவுகரியத்தை பெற்றவ(ராகி உம்ராவை முடித்துக்கொண்டு ஹஜ்ஜின்பால் செல்வா)ரானால் ஹத்யுவிலிருந்து (நிறைவேற்ற) அவருக்கு ஏது இயலுமோ அது அவரின் மீது கடமையானதாகும். ஆனால், (ஹத்யுவில் எதையுமே) பெற்றுக்கொள்ளாதவர், ஹஜ்ஜி(ன் காலத்தி)ல் மூன்று நாட்களும், நீங்கள் (இருப்பிடம்) திரும்பியபின் ஏழு (நாட்களும்) நோன்பு நோற்க வேண்டும். அவை பூரணமான பத்து (நாட்கள்) ஆகும். (நோன்பு நோற்பது கடமை என்பதான) அது எவருடைய குடும்பம் மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் (மக்காவில் குடி) இருக்க வில்லையோ அவருக்குரியதாகும். ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், வேதனை செய்வதில் மிகக் கடுமையானவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். (6)

197. ஹஜ்ஜுக்குரிய காலம் (ஷவ்வால், துல்கஅதா, துல்ஹஜ் மாதத்தின் பத்தாம் நாள் அதிகாலை வரையுள்ள) அறியப்பட்ட மாதங்களாகும். ஆகவே, அவற்றில் எவரொருவர் (இஹ்ராம் கட்டுவதன் மூலம்) ஹஜ்ஜை (த்தன் மீது) கடமையாக்கிக்கொண்டால், தாம்பத்திய உறவு கொள்வதும், கெட்ட பேச்சுக்கள் பேசுவதும், வீண் தர்க்கம் செய்வதும் ஹஜ்ஜில் கூடாது. இன்னும் நன்மைகளால் நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொன்றையும், அல்லாஹ் அறிவான். ஆகவே (ஹஜ்ஜுடைய பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றை) தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக தயார் செய்யப்பட வேண்டியவற்றில் மிகச்சிறந்தது பயபக்தியே ஆகும். ஆகவே நல்லறிவுடையோர்களே ! என்னையே பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
 فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ
 الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ
 كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ
 حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ
 فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ
 النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا
 لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٤٣﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٤٤﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
 وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٥﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي
 أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ
 عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٦﴾

198. (ஹஜ்ஜுப் பிரயாணத்தின் போது) நீங்கள் (வியாபாரம் செய்து அதன் மூலம்) உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து பேரருளைத் தேடிக்கொள்வது உங்கள் மீது குற்றமல்ல; பின்னர் நீங்கள், அரபாத்(என்னுமிடத்திலிருந்து திரும்புவீர்களாயின் மஷ் அருல் ஹராம் (முஜ்தலிபா) என்னும் இடத்தில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள்; இன்னும் உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்கொப்ப அவனை நனைவுகூருங்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக இதற்கு முன் நீங்கள் வழிதவறியவர்களில் இருந்தீர்கள்.

199. பின்னர், மனிதர்கள் திரும்புகின்ற (முஜ்தலிபா என்னும்) இடத்திலிருந்து, நீங்களும் (மினாவுக்குத்) திரும்பிவிடுங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கேளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

200. உங்களுடைய (ஹஜ்ஜின்) கிரியைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால், (அறியாமை காலத்தில்) உங்கள் மூதாதையர்களை நீங்கள் நினைவுகூர்வது போல், அல்லது அதை விட அதிகமாக அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள்; ஆகவே, மனிதர்களில்(சிலர்) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு (எல்லாவற்றையும்) இம்மையிலேயே அளித்து விடுவாயாக!" என்று கூறுவோரும் இருக்கின்றனர்; ஆனால், இவ்வாறு கோருகின்றவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாக்கியமுமில்லை.

201. "எங்கள் இரட்சகனே! இம்மையில் நல்லதையும், மறுமையில் நல்லதையும் எங்களுக்குத் தந்தருள்வாயாக! இன்னும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்தருள்வாயாக" என்று கூறுவோரும் அவர்களில், இருக்கின்றனர்.

202 (இவ்வாறு இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டின் நற்பேறுகளைக் கேட்கின்ற) அத்தகையோர் - அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் பங்குண்டு. இன்னும் அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

203. (மினாவில் தங்கியிருந்து) எண்ணிவிடப்பட்ட (மூன்று) நாட்களில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள். ஆகவே எவரொருவர் இரண்டு நாட்களில் அவசரப்பட்டுப் (புறப்பட்டு) விட்டால் அவர் மீது குற்றமில்லை. எவரொருவர் (மூன்றாம் நாள் வரைப்) பிற்பட்டுப் (புறப்பட்டு) டால் அவர் மீதும் குற்றமில்லை. (இது) யார் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை பயந்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு (உரியதாகும்.) இன்னும், (விகவாசிகளே!) நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். அன்றியும், அல்லாஹ்வின் பக்கமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
 اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
 فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ
 الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْبِهَادُ ﴿٢٩﴾ وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
 الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٣١﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
 ظُلُمٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٣﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ
 آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٤﴾

204. மேலும் , (நபியே ! அற்ப) இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எவனுடைய கூற்று உம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துமோ அவனும் மனிதர்களில் இருக்கின்றான். அவன் (உம்மீது அன்பு கொண்டிருப்பதாகக் கூறி) தன் இதயத்திலுள்ளவற்றின் மீது அல்லாஹ்வைச் சாட்சியாக்குவான். (உண்மையில்) அவன்தான் (உண்மையை மறைக்க) கடும் தர்க்கம் செய்பவன் (உம்முடைய கொடிய விரோதியுமானவன்).

205. அவன் (உங்களிலிருந்து) திரும்பிவிட்டால், பூமியில் குழப்பம் விளைவிக்கவும், விவசாயத்தையும், சந்ததியையும் (அழித்து) நாசமாக்கி விடவும் அதில் முயற்சி செய்கின்றான். இன்னும், அல்லாஹ் குழப்பத்தை விரும்பமாட்டான்.

206. இன்னும் "நீ அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்!" என அவனுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவனுடைய) கௌரவம் பாவத்தைச் செய்வது)க் கொண்டே அவனை பிடித்(திழுத்)துக்கொள்கின்றது; ஆகவே, அவனுக்கு நரகமே போதுமானது; இன்னும், நிச்சயமாக தங்குமிடத்தில் அது மிகக் கெட்டது.

207. இன்னும் அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைத் தேடிப் பெறுவதற்காகத் தன்னை விற்றுவிடக் கூடியவர்களும் மனிதர்களில் இருக்கிறார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இத்தகைய) அடியார்கள் மீது மிகவும் இரக்கம் காட்டுபவன்.

208. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள், இஸ்லாத்தில் முழுமையாக நுழைந்து விடுங்கள்; அன்றியும், ஷைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

209. எனவே, தெளிவான ஆதாரங்கள் உங்களிடம் வந்த பின்னும், நீங்கள் சறுகிவிடுவீர்களானால், (உங்களைத் தண்டிப்பதில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

210. அல்லாஹ்வும், மலக்குகளும் மேகத்தின் நிழல்களில் அவர்களிடம் வந்து, (அவர்களை அழித்து, அவர்களின்) காரியம் முடிக்கப்படுவதைத் தவிர, (மற்றெதையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்களா? (அவர்களுடைய) சகல காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பால் மீட்டப்படும்.

211. தெளிவான அத்தாட்சியிலிருந்து எத்தனையை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று (நபியே!) இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளை நீர்கேட்பீராக! (அவ்வாறிருக்க அவர்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடையை அது தம்மிடம் வந்ததன் பின் மாற்றிவிடுகிறாரோ அப்பொழுது, (அவரை) தண்டனைசெய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் கடுமையானவன்.

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ثُمَّ
 فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا
 فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَ
 لَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
 الْبُاسَاءُ وَالضَّرَآءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ الْآلِ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
 قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ
 خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

212. நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையவர்களுக்கு, இவ்வுலக வாழ்க்கை அலங்காரமாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. (அதனால் மமதை கொண்டு) அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டிருந்தோரை பரிகரிக்கவும் செய்கிறார்கள். (ஆனால் அல்லாஹ்வை) பயந்து நடந்தார்களே, அத்தகையவர்கள் மறுமை நாளில் இவர்களுக்கு மேலாகவும் இருப்பார்கள். மேலும், அல்லாஹ் தான் நாடியவருக்குக் கணக்கின்றியே அளிப்பான்.

213. (ஆரம்பத்தில்) மனிதர்கள் (யாவரும்) ஒரே கூட்டத்தவராகவே இருந்தனர். பிறகு (நன்மை செய்வோருக்கு), நன்மாராயங்கூறக்கூடியவர்களாகவும், (தீமை செய்வோருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவர்களாகவும் அல்லாஹ், நபிமார்களை அனுப்பி வைத்தான். மேலும், அம்மனிதர்களிடையே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதில் அவன் தீர்ப்புச் செய்வதற்காக, அவர்களோடு சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ள வேதத்தையும் இறக்கிவைத்தான். மேலும், அவர்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்ததன் பின்னர், தம்மிடையே உள்ள பொறாமையின் காரணமாக அதைக் கொடுக்கப் பட்டவர்கள் தவிர (மற்றெவரும்) அதில் மாறுபடவில்லை. ஆகவே, உண்மையிலிருந்து எதில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ அதன்பக்கம் தன் அனுமதி கொண்டு அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டோருக்கு (நேர்) வழி காட்டினான். இன்னும், தான் நாடியவரை அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துகிறான்.

214. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களுக்கு முன் சென்று விட்டார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம் (சோதனை நிறைந்த நிலைகள்) உங்களுக்கு வராத நிலையில் நீங்கள் சுவர்க்கத்தில் நுழைந்துவிடலாமென்று எண்ணிக் கொண்டீர்களா? அவர்களை வறுமையும், பிணியும் பீடித்தன. தூதரும், அவருடன் விசுவாசங்கொண்டவர்களும், அல்லாஹ்வுடைய உதவி எப்பொழுது (வந்து சேரும்) என்று கூறும்வரை அவர்கள் (இன்னல்கள் பலவற்றால்) அலைக்கழிக்கப் பட்டு விட்டார்கள். "தெரிந்து கொள்ளுங்கள் அல்லாஹ்வுடைய உதவி நிச்சயமாக மிகச் சமீபத்திலிருக்கிறது" (என்று கூறப்பட்டது).

215. (நபியே!) "எதையாருக்குச் செலவு செய்வது?" என்று உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "நன்மையை நாடி நீங்கள் பொருளிலிருந்து செலவு செய்வது பெற்றோர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும்; இன்னும் நன்மையையிலிருந்து (எதையும்) நீங்கள் செய்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதனை நன்கறிகிறவன்."

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
 قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 كُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
 اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
 حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ هُ قُلِ الْعَفْوَ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

٢١٩-

216. (விசுவாசிகளே! இஸ்லாத்தைக் காக்கும் பொருட்டு) போர்செய்வது_ அதுவோ உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்க, உங்கள் மீது கடமையாக்கப் பட்டுள்ளது; இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்கு நன்மையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் வெறுக்கலாம், இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்குத் தீமையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் விரும்பலாம்; (அவற்றில் நன்மை உண்டா? இல்லையா? என்பதை) அல்லாஹ்வே அறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

217. (நபியே! துல்காதா, துல் ஹஜ், முஹர்ரம், ரஜப் ஆகிய போர் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட) புனிதமான மாதம் பற்றி_ அதில் யுத்தம் செய்வதைப் பற்றி, உம்மிடம் அ(ந் நிராகரிப்ப)வர்கள் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அம்மாதத்தில் போரிடுவது பெரிதான குற்றமாகும். ஆனால், அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மனிதர்களை நீங்கள்) தடுப்பதும், அவனை நிராகரிப்பதும், மஸ்ஜிதுல் ஹராமை விட்டும் (ஐனங்களை வரவிடாது) தடுப்பதும், அதில் வசிப்போரை அதிலிருந்து வெளியேற்றுவதும், அல்லாஹ்விடத்தில் மிகப்பெரிதான குற்றங்களாகும். மேலும் குழப்பம் செய்வது, கொலையைவிட மிகப் பெரிதாகும்; மேலும், (காஃபிர்களாகிய) அவர்கள் சக்திபெறுவார்களாயின், உங்களை உங்களுடைய மார்க்கத்தை விட்டும் திருப்பிவிடும்வரை, உங்களுடன் ஓயாது போரிட்டுக் கொண்டே யிருப்பார்கள். ஆகவே, உங்களிலிருந்து எவரேனும் தம்மார்க்கத்தை விட்டு (மதம்) மாறி, நிராகரித்தவராகவே இறந்துவிட்டால், அத்தகையோர்_ அவர்களின் (நற்) செயல்கள், இம்மையிலும், மறுமையிலும் அழிந்துவிடும். மேலும், அத்தகையோர் நரகவாசிகளாவர்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

218. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டோரும், (அல்லாஹ்விற்காக) தம் நாட்டைத் துறந்து (ஹிஜ்ரத் செய்து) சென்றோரும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் யுத்தம் (ஹிஹாத்) புரிகின்றோரும்_ (ஆகிய) இத்தகையோர் அல்லாஹ்வின் கருணையை ஆதர்வுவைக்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

219. (நபியே!) மதுவையும், சூதாட்டத்தையும் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அவ்விரண்டிலும் பெரும் பாவமும், மனிதர்களுக்குச் (சில) பலன்களும் இருக்கின்றன. மேலும், அவ்விரண்டின் பாவம், அவ்விரண்டின் பலனை விட மிகப்பெரியதாகும்; (நபியே! "தர்மத்திற்காக) எதைச் செலவு செய்வது?" என்றும் அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் "தங்கள் தேவைக்குச் செலவு செய்தது போக) எஞ்சியிருப்பதை" எனக் கூறுவீராக! இவ்வாறே நீங்கள் சிந்தித்துணர்வதற்காக, உங்களுக்கு அல்லாஹ் (தனது வசனங்களை) தெளிவாக்குகிறான்.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الِیْتِمَىٰ ط قُلْ اِصْلَاحٌ
 لَهُمْ خَيْرٌ وَّ اِنْ تَخَالَطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاَللّٰهُ یَعْلَمُ الْمُنْفِیْدَ
 مِنَ الْمُصْلِیْحِ ط وَاَوْشَاءُ اللّٰهُ لَاعْنَتُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿٢٢﴾
 وَلَا تَتَّكِفُوا الْمَشْرِكِیْنَ حَتّٰی یُؤْمِنُوْا وَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ
 مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَتَّكِفُوا الْمَشْرِكِیْنَ حَتّٰی یُؤْمِنُوْا
 وَّلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰٓئِكَ
 یَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ وَاَللّٰهُ یَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِاِذْنِهٖ وَّ یُبَیِّنُ اٰیٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَا
 یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِیْضِ ط قُلْ هُوَ اَذٰی فَاَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِی
 الْمَحِیْضِ وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ حَتّٰی یَطْهَرْنَ ؕ فَاِذَا طَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ التَّوَّابِیْنَ وَیُحِبُّ
 الْمُتَطَهِّرِیْنَ ﴿٢٤﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاَنْتُمْ اَحْرَاسُهُمْ اَنْی سَنَتُمْ
 وَقَدْ اَمَرْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مُّسْلِمُوْنَ ط
 بَشِّرِ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاٰیْمَانِكُمْ اَنْ
 تَبْرُوْا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَیْنَ النَّاسِ ط وَاَللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿٢٦﴾

٢٤

220. (அதனால்) இம்மையில், மற்றும் மறுமையில் (ஏற்படும் நன்மைகளை நீங்கள் சிந்திப்பதற்காக அல்லாஹ் தன் வசனங்களை இவ்வாறு தெளிவு செய்கிறான்). மேலும் அநாதைகளைப் பற்றி (நபியே!) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: அவர்களுக்குரிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்தல் மிக்க நலமாகும்; மேலும் நீங்கள் அவர்களுடன் கலந்திருந்தால், அப்போது (அவர்கள்) உங்களுடைய சகோதரர்களாவர்; இன்னும் சீர்திருத்துபவனிலிருந்து குழப்பம் உண்டாக்குபவனை அல்லாஹ் நன்கறிவான்; மேலும், அல்லாஹ்நாடினால் உங்களை சிரமத்திற்குள்ளாக்கிவிடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

221. மேலும், (விசுவாசிகளே! அல்லாஹ்வுக்கு) இணைவைக்கும் பெண்களை – அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளும் வரை நீங்கள் திருமணம் செய்யாதீர்கள். (ஏனென்றால்) இணைவைக்கும் ஒரு பெண்ணைவிட – அவள் உங்களைக் கவரக் கூடியவளாக இருப்பினும் – விசுவாசியான ஓர் அடிமைப் பெண் மிகச்சிறந்தவளாவாள்; மேலும், இணைவைக்கும் ஆண்கள், விசுவாசங்கொள்ளும் வரை (அவர்களுக்கு விசுவாசியான பெண்களை) நீங்கள் திருமணம் செய்து கொடுக்காதீர்கள்; இணைவைக்கும் ஒரு ஆணைவிட – அவன் உங்களைக் கவரக் கூடியவளாக இருப்பினும் – ஒரு விசுவாசியான அடிமை மிகச்சிறந்தவளாவான்; அவர்கள் நரகத்திற்கு அழைக்கிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹ்வோ தன் உத்தரவு கொண்டு சொர்க்கத்தின்பாலும், (தன்னுடைய) மன்னிப்பின்பாலும் (உங்களை) அழைக்கின்றான். மேலும், மனிதர்களுக்கு, அவர்கள் நினைவில் கொள்வதற்காக தன்னுடைய வசனங்களை விளக்குகிறான்.

222. மேலும், (நபியே!) மாதவிடாய் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறுவீராக: "அது ஓர் அசௌகரியமாகும்; எனவே, மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களை விட்டு விலகி இருங்கள்; மேலும், அவர்கள் (உதிரப் போக்கிலிருந்து) சுத்தமாகும் வரை அவர்களை அணுகாதீர்கள்; அவர்கள் சுத்தமாகி (குளித்து) விட்டால், அல்லாஹ் உங்களை ஏவிய முறைப்படி அவர்களிடம் வாருங்கள். நிச்சயமாக பச்சாதாபப்பட்டு மீளுகிறவர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்; தூய்மையாக இருப்பவர்களையும் அவன் நேசிக்கிறான்."

223. உங்கள் மனைவியர் உங்களுக்குரிய விளைநிலங்கள். ஆகவே, உங்கள் விளைநிலங்களுக்கு நீங்கள் விரும்பியவாறு வாருங்கள். உங்களுக்காக (நன்மைகளை) முற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் அவனைச் சந்திக்கக் கூடியவர்கள் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்துகொள்ளுங்கள். மேலும், (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு நன்மாராயங் கூறுவீராக!

224. இன்னும், நீங்கள் நன்மை செய்வதற்கும், பயபக்தியுடையவர்களாக நீங்கள் இருப்பதற்கும், மனிதர்களுக்கிடையில் நீங்கள் சமாதானம் செய்து வைப்பதற்கும் (அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நீங்கள் செய்யும்) உங்களுடைய சத்தியங்களுக்காக அல்லாஹ்வைத் தடையாக ஆக்காதீர்கள். அல்லாஹ் (உங்கள் கூற்றை) செவியேற்கிறவன், (உங்கள் செயலை) நன்கறிகிறவன். (7)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
 بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٨﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ
 مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣٩﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 عَلِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
 يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
 يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
 ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
 اتَّيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
 فَإِنْ خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَاجِنَاحَ عَلَيْهِمَا
 فِيمَا افْتَدَتَا بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
 وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤٢﴾

225. உங்களுடைய சத்தியங்களில் வீணானவற்றிற்காக அல்லாஹ் உங்களை(க் குற்றம்) பிடிக்கமாட்டான்; எனினும், உங்களுடைய இதயங்கள்(நாடிச்செய்து) சம்பாதித்துக் கொண்டதைப்பற்றி உங்களை அவன் பிடிப்பான்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; அதிக சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

226. தங்கள் மனைவியரிடம் (உடலுறவுக்காக) நெருங்குவதில்லையென்று சத்தியம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு, நான்கு மாதங்கள் எதிர்பார்த்தல் உண்டு. ஆகவே, (இத்தவணைக்குள்) அவர்கள் மீண்டும் சேர்ந்துகொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

227. இன்னும், அவர்கள் (அவ்வாறு நெருங்காமல்) திருமணப் பிரிவினையை(விவாகரத்தை) உறுதிப்படுத்திக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகின்றவன்.

228. மேலும், 'தலாக்' சொல்லப்பட்ட பெண்கள், தங்களுக்கு மூன்று மாதவிடாய்களை எதிர்பார்த்திருப்பர். அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய கர்ப்பப் பைகளில் அல்லாஹ்படைத்திருப்பதை மறைப்பது அவர்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. மேலும், (மீட்கக் கூடிய தலாக் சொல்லிய) அவர்களின் கணவர்கள் இணக்கத்தை நாடினால், (அதற்குரிய தவணை காலத்)தில் அவர்களை (மனைவிகளாக)த் திருப்பிக் கொள்ள மிகவும் உரிமையுடையவர்கள்; (மனைவியரான) அவர்களின் மீதுள்ள கடமைகள் போன்று அவர்களுக்கு முறைப்படி உரிமைகளும் உண்டு; ஆண்களுக்கு (பெண்களாகிய) அவர்கள் மீது ஓர் படித்தரமுமுண்டு; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

229. (மீட்டுக் கொள்ள உரிமை பெற்ற) 'தலாக்' இரு தடவைகளாகும்; பின்னர் முறைப்படி தடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது (மூன்றாவது முறையாக தலாக் கூறி) நன் முறையில் விட்டு விடலாம். இன்னும், நீங்கள் அவர்களுக்கு கொடுத்த (மஹர், உடை மற்றும் ஏனைய பொருட்கள் முதலியவ)வற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் எடுத்துக் கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த முடியாதென்று அவர்கள் இருவருமே பயந்தாலே தவிர; ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த மாட்டார்கள் என (தீர்ப்பு வழங்குவோராகிய) நீங்கள் பயந்தால், அவள் எதை (தன்னைத் திருமண பந்தத்திலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு) ஈடாகக் கொடுக்கின்றாளோ அதில் அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவை, அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளாகும்; ஆதலால், நீங்கள் இவற்றை மீறாதீர்கள். மேலும், எவர் அல்லாஹ்வையுடைய வரம்புகளை மீறுகிறாரோ அவர்கள் தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ ۖ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا
لِتَعْتَدُوا ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۗ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا ۗ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يُعِظُكُمْ بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا
بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَ أَرْكَى
لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

الثالثة
٢٤

230. பின்னர், (மூன்றாவதாகவும்) அவளை அவன் 'தலாக்' சொல்லிவிட்டால், அதன் பிறகு அவனல்லாத (வேறு) கணவனை அவள் திருமணம் செய்யும் வரை அவள் அவனுக்கு ஆகுமானவளாகமாட்டாள்; பின்னர் (அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட இரண்டாம் கணவனாகிய) அவன் அவளை தலாக் கூறிவிட்டால், (முதற் கணவரும், தலாக் கூறப்பட்ட மனைவியும் ஆகிய) அவ்விருவரும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்துவர் எனக் கருதினால் (புதிய திருமண ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கணவன் மனைவியாக) மீண்டு கொள்வது அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவையும் அல்லாஹ்வின் (சட்ட) வரம்புகளாகும். அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு இவற்றை அவன் தெளிவு செய்கின்றான்.

231. இன்னும், (உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் (மீட்கக் கூடிய) தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்கள் (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து விட்டால், அவர்களை, முறைப்படி (மீட்டு மனைவியராக) தடுத்துவைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அல்லது (இத்தாவின் தவணையை முடித்துக் கொண்டு) நன் முறையில் விட்டுவிடுங்கள். ஆனால், நீங்கள் வரம்புமீறி இடையூறு செய்வதற்காக, அவர்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். இவ்விதம் எவரேனும் செய்தால், திட்டமாக அவர் தமக்குத்தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டார். மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பரிசாசமாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். மேலும், உங்கள்மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருட்கொடையையும், வேதத்திலிருந்தும், ஞானத்திலிருந்தும் உங்கள்மீது அவன் இறக்கி அதனைக் கொண்டு உங்களுக்கு உபதேசிக்கின்றான் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். மேலும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

232. மேலும், (உங்கள் மனைவிகளான அப்) பெண்களை நீங்கள் தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்களுடைய (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து (முடிந்து) விட்டால், அவர்களின் கணவர்களைத் திருமணம் செய்வதிலிருந்து அவர்களுக்கிடையில் அவர்கள் நன் முறையில் திருப்தி கொண்டு விட்டால் அவர்களை நீங்கள் தடுக்காதீர்கள். உங்களில் எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதிநாளையும் விகவாசம் கொண்டிருக்கிறாரோ அவர், இதனைக் கொண்டு உபதேசிக்கப் படுகிறார். இவ்வாறு நடந்து கொள்வது உங்களுக்கு மிகத் தூய்மையானதும், மிக்க பரிசுத்தமானதுமாகும். அல்லாஹ் அறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةٌ بَوْلِدًا وَلَا أَوْلَادٌ
 لَهُ بَوْلِدٌ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ
 تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ
 تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا اسَلَّمْتُمْ مَا اتَّيْتُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣﴾
 وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٤﴾
 وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ
 فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَدَكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ
 سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرُضُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ
 حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
 أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

233. (தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு தம் மனைவிகளைக்கொண்டே) பால் ஊட்டுவதைப் பூர்த்தியாக்க விரும்புகிற வருக்காக, தாய்மார்கள், தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு (அவை பிறந்ததிலிருந்து) இரண்டு ஆண்டுகள் வரை பூரணமாகப் பாலூட்டுவார்கள். இன்னும், (பாலூட்டும் இக்காலங்களில்) அவர்களுக்கு உணவும், அவர்களுக்கு உடையும் முறைப்படி (வழங்குவது) தகப்பன்மீது கடமையாகும். எந்த ஓர் ஆத்மாவும் அதன் சக்திக்கேற்றவாறல்லாது (செய்யும்படியாக) சிரமப்படுத்தப் படமாட்டாது. ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் காரணமாக, இன்னும் ஒரு தந்தை தன் குழந்தையின் காரணமாக துன்புறுத்தப் படமாட்டார்; (குழந்தையின் தகப்பன் இறந்துவிட்டால், அதனைப் பரிபாலிப்பது) இவ்வாறே வாரிசின் மீது (கடமை) இருக்கிறது. (குழந்தையின் தாய், தகப்பன்) இருவரும் சம்மதித்து, ஆலோசனை செய்து, (குழந்தையின்) பால்சூடியை (இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்) மறக்கடிக்க நாடினால், (அவ்வாறு செய்வது) அவ்விருவர்மீதும் குற்றமல்ல. நீங்கள் உங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, (செவிலித் தாயைக்கொண்டு) பாலூட்டவும் நாடினால், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டியதை முறைப்படி ஒப்படைத்துவிட்டால், உங்கள் மீது குற்றமாகாது. நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்தும் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்வற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

234. உங்களிலிருந்து எவரேனும் மனைவிகளை விட்டுவிட்டு இறந்து விட்டால் (அம்மனைவியரான) அவர்கள் தமக்காக நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் எதிர்பார்த்திருப்பர். (இதற்கு மரண இத்தா என்று பெயர்) ஆதலால், அவர்கள் தங்களுடைய (இத்தா வின்) தவணையை அடைந்து விட்டால், அப்பொழுது தங்களில் நியாயமான முறையில் (அலங்காரம்) ஏதும் செய்து கொள்கின்றவற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை. நீங்கள் செய்வதை அல்லாஹ் நன்குணர்கின்றவன்.

235. ('இத்தா'விலிருக்கும் யாதொரு பெண்ணை நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் உங்களுக்குள்) பெண் பேசுவதை நீங்கள் (சைக்கிணையாக) எடுத்துக்கூறுவதிலோ, அல்லது உங்கள் மனங்களில் நீங்கள் மறைவாக வைத்திருப்பதிலோ உங்கள் மீது குற்றமில்லை; (ஏனெனில், நீங்கள் இத்தா முடிந்தபின்) அவர்களை நிச்சயமாக நீங்கள் நினைவு கூர்வீர்களென்பதை அல்லாஹ் அறிந்திருக்கிறான்; எனினும், நீங்கள் கண்ணியமான முறையில் (சைக்கிணையாக) கூறுவதைத் தவிர, ('இத்தா வுடைய காலத்தில் திருமணத்தைப் பற்றி) அவர்களுடன் இரகசியமாகவும் வாக்குறுதி செய்யாதீர்கள். இன்னும், விதியாக்கப்பட்டது அதன் தவணையை அடையும் வரை ('இத்தா'வின் தவணை முடிவதற்குள், அவர்களைத்) திருமணம் செய்து கொள்ள உறுதியும் செய்துவிடாதீர்கள். உங்கள் மனங்களிலுள்ள வற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான என்பதை நீங்கள் அறிந்து, அவன் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கின்றவன், மிகுந்த சகிப்புத் தன்மையுடையவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

لاجنّاح عليكم إنّ طلقتم النساء ما لم تمسوهن أو
 تفرضاوهن فريضة ممتعهوهن على الموسع قدره و
 على المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على المحسنين ﴿٢٣٧﴾
 وإن طلقتموهن من قبل أن تمسوهن وقد فرضتم
 لهن فريضة فنصف ما فرضتم إلا أن يعفون أو يعفو
 الذي بيده عقدة النكاح وأن تعفوا أقرب للتقوى و
 لاتسوا الفضل بينكم إنّ الله بهاتعملون بصير ﴿٢٣٨﴾
 حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله
 قانتين ﴿٢٣٩﴾ فإن خفتم رجالا أوزكباناً فاذا أمنتهم فادكروا
 الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون ﴿٢٤٠﴾ والذين يتوفون
 منكم ويذرون أزواجا وصية لآزواجهم متاعا إلى
 الحول غير أخراج فإن خرجن فلاجنّاح عليكم في ما
 فعلن في أنفسهن من معروفٍ والله عزيز حكيم ﴿٢٤١﴾
 وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين ﴿٢٤٢﴾
 كذلك يبين الله لكم آياته لعلكم تعقلون ﴿٢٤٣﴾

236. (திருமணம் செய்த) பெண்களை நீங்கள் தீண்டாமலும், அல்லது (திருமணத்தின்போது) அவர்களின் மஹரை நிர்ணயம் செய்யாமலும் (அவர்களை) நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்து விட்டால், உங்கள் மீது (அது) குற்றமில்லை; இன்னும், அவர்களுக்கு ஏதும் கொடுத்துப் பயனடையச் செய்யுங்கள்; வசதியுள்ளவரின்மீது அவருக்குரிய அளவும், வசதியற்றவர் மீது அவருக்குரிய அளவும் நியாயமான முறையில் (அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்துப்) பயனடையச் செய்ய வேண்டும்; (இது) நல்லோர் மீது கடமையாகும்.

237. மேலும், (திருமணம் செய்த பெண்களான) அவர்களை நீங்கள் தீண்டுவதற்கு முன், அவர்களுடைய 'மஹரை' நீங்கள் குறிப்பிட்டு நிர்ணயம் செய்திருக்க, நீங்கள் அவர்களை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டால், (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்துவிட்டாலோ, அல்லது யாருடைய கையில் திருமண பந்தமிருக்கின்றதோ, அவர் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்து விட்டாலோ அன்றி, நீங்கள் நிர்ணயம் செய்ததில் பாதி (அப்பெண்களுக்கு) உண்டு; மேலும், நீங்கள் மன்னித்து விடுவது (விட்டுக் கொடுப்பது) பயபக்திக்கு மிக நெருங்கியதாகும். ஆகவே, உங்களுக்கிடையில் (உபகாரம் செய்து கொள்வதில்) தயாளகுணத்துடன் நடப்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன்.

238. (ஐங்காலத்) தொழுகைகளையும், (குறிப்பாக அஸர் தொழுகையாகிய) நடுத் தொழுகையையும் (விடாமல் தொழுது) பேணிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், (தொழுகையில்) அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துபணிந்தவர்களாக நில்லுங்கள்.

239. ஆனால், (எதிரிகளின் தாக்குதலினால் அமைதியாக தொழுகையை நிறைவேற்ற முடியாதென்பதை) நீங்கள் பயந்தால், அப்பொழுது நடந்தவர்களாக அல்லது (வாகனத்தின்மீது) சவாரி செய்தவர்களாக (த்தொழுது கொள்ளுங்கள்.) பின்னர், நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக ஆகி விட்டால், நீங்கள் அறியாமலிருந்த வற்றை அவன் உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த பிரகாரம் அல்லாஹ்வை நினைவு கூருங்கள்.

240. உங்களிலிருந்து எவரேனும் மனைவிகளை விட்டு இறப்பெய்தும் நிலையில் இருப்பவர்கள் (விட்டுச்செல்லும்) தங்களது மனைவிகளுக்காக ஓராண்டுவரை (உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவுக்குக் கொடுத்து (வீட்டை விட்டு) வெளியேற்றாது இருக்க (வாரிககளுக்குமரண) சாசனம் கூறவும்; ஆனால், அவர்கள் (ஓர் ஆண்டிற்குள் தாமாகவே) வெளியில் சென்று, தங்களில் முறைப்படி செய்து கொள்கின்ற (அலங்காரம், திருமணம் ஆகிய)வற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

241. மேலும், விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்கு, (தங்கள் "இத்தா"க் காலங்களில்) முறைப்படி (கணவனுடைய சொத்திலிருந்தே உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவினம் (பெறப் பாத்தியம்) உண்டு; (அவ்வாறு அவர்களுக்குச் செலவினம் கொடுப்பது) பயபக்தியுடையோர் மீது கடமையாகும்.

242. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, தன்னுடைய வசனங்களை அல்லாஹ், உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٢٢﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٣﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
 قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُو
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَامِنِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
 مُوسَى إِذْ قَالُوا لِلنَّبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَالَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ
 دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
 مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٢٥﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
 عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ
 الْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

وقف لانهم

243. (நபியே!) மரணத்திற்குப் பயந்து தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறினார்களே அத்தகையோர்பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்களோ ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தனர்; அப்போது அல்லாஹ் அவர்களிடம் "நீங்கள் இறந்துவிடுங்கள்" எனக் கூறினான். (அவர்கள் இறப்பெய்திவிட்டனர்) பின்னர், அவர்களை உயிர்ப்பித்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்கள் மீது பேரருளுடையவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

244. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் போரிடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

245. (கஷ்டத்திலிருப்பவர்களுக்காக) அழகிய கடனை, அல்லாஹ்வுக்காகக் கடன் கொடுப்பவர் யார்? அப்பொழுது அதை அவருக்கு அநேக மடங்குகளாக அவன் இரட்டிப்பாக்கித் தருவான்; அல்லாஹ், (பொருளாதாரத்தைச் சிலருக்குச்) சுருக்குகிறான்; (சிலருக்கு) அவன் விரிவாக்குகிறான்; அன்றியும் அவனின் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

246. (நபியே) மூஸாவுக்குப்பின், இஸ்ராயீலின் மக்களில் இருந்த தலைவர்கள் பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள், தங்கள் நபியிடம் "எங்களுக்குத் தலைமைவகிக்க ஓர் அரசனை அனுப்பிவையும்! அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடுகிறோம்" என்று கூறியபொழுது, அவர், "போரிடுவது உங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுவிட்டால், நீங்கள் போரிடாமலே இருந்துவிடலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்கள், "எங்கள் வீடுகளையும், எங்கள் மக்களையும் விட்டு திட்டமாக நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்க, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடாமலிருக்க எங்களுக்குக்கென்ன?" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்கள் மீது போரிடுவது கடமையாக்கப்பட்டபோது, அவர்களில் சிலரைத் தவிர (மற்றவர்கள்) புறமுதுகிட்டு (த்திரும்பி)விட்டனர். இன்னும் அநியாயக்காரர்களை அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்.

247. மேலும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் 'தாலூத்'தை உங்களுக்கு அரசராக அனுப்பியிருக்கின்றான்," என்று கூறினார். (அதற்கு)வர்கள், "நாங்களே அவரைவிட அரசாட்சிபுரிய மிகத் தகுதியுடையவர்களாக இருக்க, எங்கள் மீது அவருக்கு எவ்வாறு அரசரிமை ஏற்படும்? (அரசுபுரியத் தேவையான) செல்வ வளத்தையும் அவர் கொடுக்கப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு) "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் மீது (அரசாட்சி புரிய) அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்; (யுத்தக்) கல்வியிலும், தேசத்திலும் உங்களைவிட அவருக்கு விசாலத்தை அதிகப்படுத்தியுமிருக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ், தான் நாடியவருக்குத் தன்னுடைய ஆட்சியை அளிப்பான். மேலும், அல்லாஹ் அதிக விசாலமானவன், நன்கறிந்தவன்" என்று (அவர்களுடைய நபியாகிய) அவர் கூறினார்.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
 سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
 تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٢٢٨
 فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
 فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا
 مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ
 هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا الْإِطَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
 قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلِقُوا اللَّهَ أَن كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٌ
 غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٢٢٩ وَلَمَّا
 بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
 أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٢٣٠ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاتَّسَعَتْ لِقَاءَهُ الْمَلِكُ وَالْحِكْمَةُ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
 يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
 الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٢٣١ تِلْكَ
 آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢٣٢

248. இன்னும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அவருடைய அரசரிமைக்கு அடையாளமாவது, ஒரு பேழை உங்களிடம் வருவதாகும்; அதில், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அமைதியும், மூஸாவின் சந்ததியினரும், ஹாரூன் உடைய சந்ததியினரும் விட்டுச் சென்றதில் மீதமுள்ளதும் இருக்கும்; அதை மலக்குகள் சுமந்து வருவர்; நீங்கள் விசுவாசிகளாக இருந்தால், நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது" என்று கூறினார்.

249. பின்னர், தாலூத் படைகளுடன் புறப்பட்ட போது, அவர் (தன் படையினரிடம்,) "நிச்சயமாக (வழியில்) அல்லாஹ், ஓர் ஆற்றைக்கொண்டு உங்களைச் சோதிக்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்; ஆகவே (உங்களில்), எவர் அதிலிருந்து குடிக்கின்றாரோ அவர் என்னைச்சார்ந்தவரல்லர்; இன்னும் அதிலிருந்து தன் கரத்தினால் ஒரு சிறங்கை (நீரை) அள்ளியவரைத்தவிர எவர் அதை (விட அதிகமாக) சுவைக்கவில்லையோ நிச்சயமாக அவர் என்னைச் சார்ந்தவர் எனக்கூறினார்; ஆனால் அவர்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்கள்), அதிலிருந்து (அதிகமாக) பருகிவிட்டனர். பின்னர், அவரும் அவருடன் இருந்த விசுவாசிகளும் அதனைக் கடந்தபொழுது, இன்று ஜாலூத்துடனும், அவனுடைய படைகளுடனும் (போரிட) எங்களுக்குச் சக்தி இல்லை என்று (அதிகமாக நீர் பருகினோர்) கூறி விட்டனர்; (அவர்களில்) நிச்சயமாக தாங்கள் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கக்கூடியவர்கள் என உறுதி கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள் (மற்றவர்களிடம்), "எத்தனையோ சிறு கூட்டத்தினர், பெருங்கூட்டத்தினரை அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு வென்றிருக்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்" என்று கூறினார்கள்.

250. மேலும், அவர்கள் ஜாலூத்தையும் அவனுடைய படைகளையும் எதிர்க்க (நேருக்கு நேர் முன்னேறி) வெளிப்பட்ட பொழுது, "எங்கள் இரட்சகனே! நீங்கள் மீது பொறுமையைப் பொழிவாயாக! மேலும், எங்கள் பாதங்களை உறுதிப்படுத்துவாயாக! அன்றியும், நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இக்கூட்டத்தினர் மீது (நாங்கள் வெற்றிபெற) எங்களுக்கு நீ உதவியும் புரிவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.

251. ஆதலால் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு அவர்களை தோல்வியுறச் செய்தனர்; 'ஜாலூத்தை' 'தாலூத்' கொண்டு விட்டார். பின்னர் அவருக்கு அல்லாஹ், அரசரிமையையும், (போர்க் கவசம் செய்வது போன்ற) ஞானத்தையும் அளித்து, தான் நாடியவற்றை அவருக்குக் கற்பித்தும் கொடுத்தான். இன்னும், மனிதர்களில் சிலரை அவர்களில் சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காவிட்டால், இப்பூமி சீர்கெட்டுவிடும். ஆயினும், அல்லாஹ் அகிலத்தார்மீது மிகக்கிருபையுடையவன்.

252. இவை அல்லாஹ்வுடைய வசனங்கள். நாம் இவற்றை (நபியே!) உம்மீது உண்மையாக ஒதிக் காண்பிக்கிறோம்; மேலும், நிச்சயமாக நீர், (நமது) தூதர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறீர்.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا
الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيْتُ وَلَكِنْ لَخْتَلَفُوا
فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ^(٢٤٦) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا
شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ^(٢٤٧) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ^(٢٤٨) لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^(٢٤٩)

253. அத்தூதுவர்கள்: அவர்களில் சிலரைச் சிலரைவிட நாம் மேன்மையாக்கி யிருக்கின்றோம். அவர்களில் அல்லாஹ் பேசியவருமிருக்கிறார். அவர்களில் சிலரை பதவிகளில் அவன் உயர்த்தியும் இருக்கின்றான். மேலும், மர்யமுடைய குமாரர் ஈஸாவுக்கு நாம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்து, (ருஹுல் குதுஸ் என்னும்) பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டும் அவரை நாம் பலப்படுத்தினோம். இன்னும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களுக்குப் பின்னருள்ளவர்கள், தங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னரும், சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆயினும், அவர்களோ (தங்களுக்குள்) வேறுபாடு கொண்டனர். ஆகவே அவர்களில் விசுவாசங் கொண்டவரும் உள்ளனர். அவர்களில் நிராகரித்து விட்டவரும் உள்ளனர். மேலும், அல்லாஹ் நாடினால் அவர்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள். எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

254. விசுவாசங்கொண்டோரே! எந்த விதமான பேரமும், நட்பும், பரிந்துரையும் இல்லாத நாள் வரு முன் உங்களுக்கு நாம் அளித்தவற்றிலிருந்து செலவு செய்யுங்கள். இன்னும் நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள் - அவர்கள் தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

255. அல்லாஹ் (எத்தகையவனென்றால்) அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) ஜீவனுள்ளவன்; (என்றென்றும்) நிலைத்திருப்பவன். அவனை சிறு துயிலும், உறக்கமும் பீடிக்காது. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; அவனுடைய அனுமதியின்றி அவனிடத்தில் பரிந்து பேசுபவர் யார்? அவர்களுக்கு முன்னால் இருப்பவற்றையும், பின்னால் இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் நாடியவையன்றி அவனுக்குத் தெரிந்தவற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் முற்றிலும் (மற்றெவரும்) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவனுடைய 'குர்ஸிய்யு' வானங்களிலும், பூமியிலும் விசாலமாக (பரவி) இருக்கின்றது. அவ்விரண்டையும் காப்பது அவனுக்குச் சிரமத்தை உண்டாக்காது. மேலும் அவன், மிக்க உயர்ந்தவன், மகத்துவமிக்கவன். (8)

256. (சத்திய இஸ்லாம்) மார்க்கத்தில் எத்தகைய நிர்ப்பந்தமுமில்லை. (ஏனெனில்) வழிகேட்டிலிருந்து நேர்வழி திட்டமாகத் தெளிவாகி விட்டது. ஆகவே, எவர் தாகூத்தை (ஷைத்தானை) நிராகரித்து விட்டு, அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கிறாரோ அவர், திட்டமாக அறுந்துபோகாத பலமான சுயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார். மேலும் அல்லாஹ், செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன். (9)

اللَّهُ وَلِىُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاءُ لَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
 إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٤﴾
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ
 الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
 أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ
 الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٥﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَ
 هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
 مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ
 عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ
 إِلَى جَمَارِكَ فَانظُرْ إِلَى آيَةِ لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمَّا قَلَمَاتَبَيِّنَ
 لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٦﴾

٢٥٤

وقف لازم

257. "அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டோருக்குப்பாதுகாவலன்; அவர்களை இருள்களிலிருந்து பேரொளியின்பால் அவன் வெளிப்படுத்துகிறான். மேலும், (அல்லாஹ்வை)நிராகரித்தோர்_அவர்களின்பாதுகாவலர்கள் "தாகூத்" (என்ற ஷைத்தான்கள்) தான். அவர்கள், அவர்களைப் பேரொளியிலிருந்து இருள்களின்பால் வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

258. அல்லாஹ் தனக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்ததற்காக அவன் (நன்றி கொன்றவனாக) இப்றாஹீமிடம் அவருடைய இரட்சகனைப்பற்றித் தர்க்கம் செய்தவனை (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? அது சமயம் இப்றாஹீம், "எவன் உயிர் கொடுக்கவும், மரணத்தை அளிக்கவும் செய்கின்றானோ அவன் தான் என்னுடைய இரட்சகன்" என்று கூறினார்; (அப்போது) அவன், "நானும் உயிர்ப்பிக்கச் செய்வேன்; மரணிக்கவும் வைப்பேன்" என்று கூறினான். (அதற்கு) இப்றாஹீம், "அப்படியாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் சூரியனைக் கிழக்கிலிருந்து (உதிக்கச் செய்து) கொண்டுவருகின்றான்; நீ அதை மேற்கிலிருந்து கொண்டுவா" எனக்கூறினார். ஆகவே, நிராகரித்த அவன், (பதில் கூற இயலாது) திகைப்பில் ஆழ்த்தப்பட்டான். மேலும் அல்லாஹ், அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற கூட்டத்தார்க்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான்.

259. அல்லது, ஒரு கிராமத்தின் பக்கமாகச் சென்றவரைப் போல் (நபியே! நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்) அதிலுள்ள முகடுகளின்மீது அவை வீழ்ந்து கிடக்கக் கண்டு,இதனை எவ்வாறு இது இறந்தபின், அல்லாஹ் உயிர்ப்பிப்பான்?" என்று கூறினார். ஆகவே அல்லாஹ், அவரை நூறு ஆண்டுகள் வரை மரணித்திருக்கச் செய்து,பின்னர் அவரை உயிர்ப்பித்து(அவரிடம்)"நீர் எவ்வளவு காலம் இருந்தீர்?" எனக்கேட்டான்; (அதற்க)வர் "ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளில் சில பாகம் இருந்தேன்" எனக்கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்)"அன்று! நீர் நூறு வருடங்கள் (இந்நிலையில்) இருந்தீர் என்று கூறினான். ஆகவே உம்முடைய உணவையும், உம்முடைய பானத்தையும்நீர் நோக்குவீராக! அவை எவ்வித மாறுதலும் அடையவில்லை. இன்னும், உம்முடைய கழுதையின்பால் நோக்குவீராக!மனிதர்களுக்கு உம்மை ஓர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்குவதற்காகவும் (மரணிக்கச்செய்து உம்மை உயிர்கொடுத்து எழுப்பினோம்) இன்னும்,(அக்கழுதையின்)எலும்புகளின் பால், எவ்வாறு அவைகளைச் சேர்த்து பின்னர் அதன்மீது மாமிசத்தை அணிவிக்கின்றோம்" என்று நீர் நோக்குவீராக! பின்னர் அவருக்குத் தெளிவான போது அவர், "நிச்சயமாக அல்லாஹ்,ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன் என்று நான் அறிகிறேன்" என்று கூறினார்.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ
 تُؤْمِنُ قَال بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْبِئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً
 مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
 جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ
 وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ الَّذِينَ
 يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا
 مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
 يَتَّبِعَهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
 رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
 صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا الْأَيْقِدُرُونَ
 عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٠﴾

٢٥٥٣

260. இன்னும் இப்நாஹீம் "என் இரட்சகனே! மரணித்தோரை நீ எவ்வாறு உயிர்ப்பிப்பாய்? என்பதை நீ எனக்குக் காண்பிப்பாயாக" எனக் கூறிய போது, அவன், "நீர் நம்பவில்லையா?" என்று கேட்டான். அதற்கவர் "ஏன் இல்லை! (நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கிறேன்.) என்னுடைய இதயம் அமைதியடைவதற்காக" என அவர் கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்) "பறவைகளிலிருந்து நான்கைப் பிடித்து, பின்னர் நீர் அவைகளைத் துண்டாக்கி அவற்றிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஒவ்வொரு மலையின் மீதும் வைத்து விடுவீராக! பின்னர், அவைகளை நீர் அழைப்பீராக! அவை உம்மிடம் வேகமாய் வந்து சேரும்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக!" எனக் கூறினான்.

261. அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்களுடைய செல்வங்களைச் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம்: ஒரு வித்தின் உதாரணத்தை போன்றிருக்கின்றது; அது ஏழு கதிர்களை முளைப்பித்தது. ஒவ்வொரு கதிரிலும் நூறு வித்துக்கள் உள்ளன; இன்னும் அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு (இதை மேலும்) இருமடங்காக்குகிறான்; அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; யாவற்றையும் அறிகிறவன்.

262. தங்களுடைய செல்வங்களை அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் செலவு செய்து (அப்பொருளைக்கொடுக்கப்பட்டவனுக்குத்) தாங்கள் செலவு செய்ததை அதன் பின்னர் சொல்லிக் காட்டுவதையோ (வேறு விதமாக) நோவினை செய்வதையோ தொடர மாட்டார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி, அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு; அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

263. எதனைத்துன்புறுத்தல் தொடர்கிறதோ அத்தகைய தர்மத்தை விட இன் சொல்லும், மன்னிப்பும் மிகச் சிறந்தவையாகும்; இன்னும் அல்லாஹ் (தன் படைப்புகளைவிட்டும்) தேவையற்றவன், மிகவும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடியவன்.

264. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாமலும், (முகஸ்துதிக்காக பிற) மனிதர்களுக்குக் காட்டுவதற்காகவும் தன் பொருளைச் செலவு செய்கிறவனைப் போல் நீங்கள் உங்களுடைய தர்மங்களைச் சொல்லிக் காண்பித்தும், நோவினை(கள்) செய்தும் (அதன் பலனை) வீணாக்கி விடாதீர்கள்; ஆகவே அவனுடைய உதாரணம், ஒரு வழக்குப் பாரையைப் போன்றிருக்கின்றது; அதன்மீது மண் படிந்தது; அப்போது ஒரு பெரு மழை (பெய்து) அதைத் தொட்டது, அப்போது அதை வெறும் பாரையாக விட்டுவிட்டது. ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து எந்த ஒன்றின் மீதும் (அதன் பலனைப்பெற) சக்திபெறமாட்டார்கள். மேலும், அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரை நேரான வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ
 تَشْبِيهًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ أَيْرَبُوتَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَاتَتْ أَكْطَاهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِمَّنْ
 نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا ۖ فَاصْطَبَا
 إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ
 طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
 تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا
 أَنْ تُغْضُوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾
 الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
 يَعِدُكُم مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾
 يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

٢٦٩

265. மேலும், தங்களுடைய செல்வங்களை, அல்லாஹ்வுடைய பொருத்தத்தைத் தேடியும் தங்களுடைய மனங்களில்(தங்கள் செயல்களுக்கு அல்லாஹ் நற் கூலி நல்குவான் என்பதை) உறுதிப் படுத்திக் கொண்டும் செலவு செய்கின்றார்களே, அத்தகையோருடைய தர்மத்துக்கு உதாரணம்; உயர்ந்த பூமியின் மீதுள்ள ஒரு தோட்டத்தை ஒத்திருக்கின்றது. அதை ஒரு பெரு மழைதொட்டது. அப்போது அது இருமடங்கு பலனைத் தந்தது. பெரு மழை அதை தொடாவிடினும் சிறு தூறலே அதற்குப் போதுமானது. இன்னும் அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வற்றைப் பார்க்கின்றவன்.

266. உங்களில் ஒருவர், அவருக்குப் பேரிச்சை மரங்களும், திராட்சைக் கொடிகளும் நிறைந்த ஒரு தோப்பு இருந்து, அதன்கீழ் நீரூவிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன; அதில் அவருக்கு சகலவகைக் கனிகளும் உள்ளன; அந்நிலையில் அவரை வயோதிகம் பீடித்து விட்டது; (சம்பாதிக்க இயலாத)பலவீனமானவர்களான சந்ததிகளும் அவருக்கிருக்கின்றனர்; அப்போது நெருப்பை தன்னில் கொண்ட புயற்காற்று அதனைத் தொட்டது; பின்னர் அது கரிந்து விடுவதை அவர் விரும்புவாரா? நீங்கள் சிந்தித்துணருவதற்காக அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

267. விகவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்தும், உங்களுக்குப் பூமியிலிருந்து நாம் வெளிப்படுத்தியவற்றிலிருந்தும் நல்லவைகளை (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; இன்னும், அதில் கெட்டதை செலவு செய்ய நீங்கள் நாடாதீர்கள்;(காரணம்: நல்லவையல்லாததை உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் வெட்கமேலீட்டால்) அ(துவிஷயத்)தில் கண்மூடினவர்களாகவே தவிர, அதை நீங்கள் எடுக்கக் கூடியவர்களல்லர்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், தேவையற்றவன்; மிக்க புகழுக்குரியவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

268. (நீங்கள் தரும்செய்வதால்) ஷைத்தான் உங்களுக்கு ஏழ்மையை அச்சுறுத்தி, மானக்கேடானதைக் கொண்டு உங்களை அவன் ஏவுகிறான்; (ஆனால்) அல்லாஹ்வோ தன்னிடமிருந்து பாவ மன்னிப்பையும், பேரருளையும் உங்களுக்கு வாக்களிக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

269. (அல்லாஹ்) தான் நாடியவர்களுக்கு (கல்வி) ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றான்; இன்னும், எவர் (கல்வி) ஞானம் கொடுக்கப்படுகின்றாரோ அவர், திட்டமாக அதிகமான நன்மைகளைக் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறார்; மேலும் அறிவாளிகளைத் தவிர (வேறெவரும்) உபதேசம் பெறமாட்டார்கள்.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٤٠﴾
 إِنْ تَبَدُّوا لِلصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ
 تُوْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
 مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٤١﴾ لَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نُفْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤْتِ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ ﴿٢٤٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
 الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٤٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٤٤﴾

البرق
٢٤٤ هـ

وقف منزل

270. (நன்மைக்காக) செலவு வகையிலிருந்து நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும், அல்லது நேர்ச்சையிலிருந்து நீங்கள் எதை நேர்ச்சை செய்தபோதிலும், அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; அன்றியும் அநியாயக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் இல்லை.

271. தர்மங்களை நீங்கள் வெளிப்படையாகச் செய்தால் அதுவும் நல்லதே; மேலும், அதனை நீங்கள் மறைத்து, ஏழைகளுக்கு நீங்கள் அதனைக் கொடுத்தால் அது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், அது உங்களுடைய சில பாவச் செயல்களின் விளைவுகளை உங்களை விட்டுப் போக்கிவிடும்; நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்குணர்பவன்.

272. (நபியே!) அவர்களை நேர்வழி நடத்தும் பொறுப்பு உம்மீதல்ல; எனினும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான். (விகவாசிகளே!) நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும், (அது) உங்களுக்கே (பயன் தரக்கூடியதாகும்); மேலும், அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தைக் கருதியே அன்றி நீங்கள் செலவு செய்யமாட்டீர்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும், உங்களுக்குப் பூரணமாகத் (திருப்பித்) தரப்படும். மேலும், நீங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டீர்கள்.

273. (விகவாசங்கொண்டோரே! தர்மமானது) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (தங்களை முற்றிலும்போர் செய்வதற்கென அர்ப்பணஞ்செய்து) தடுத்துவைக்கப் பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய ஏழைகளுக்குரியதாகும்; (தங்களின் சொந்த வாழ்க்கைத் தேவைக்கு) பூமியில் பிரயாணம் செய்ய அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள்; (அன்றி, அவர்கள் பிறரிடம் யாசிக்காத அவர்களின்) பேணுதலினால் (அவர்களின் நிலையை) அறியாதவர், அவர்களைச் சீமன்களென எண்ணுவார்; அவர்களுடைய அடையாளங்களால்நீர் அவர்களை அறிந்துகொள்வீர்; அவர்கள் மனிதர்களிடத்தில் வருந்திக் கேட்கமாட்டார்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்தபோதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதை நன்கறிகிறவன்.

274. (விகவாசங்கொண்டோரே!) தங்கள் செல்வங்களை (தர்மத்திற்காக) இரவிலும், பகலிலும், இரகசியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. அவர்களுக்கு (மறுமையில்) யாதொரு பயமுமில்லை. (இம்மையில் விட்டுச் சென்றதைப் பற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَّا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
 وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
 يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَاقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 كَفَّارٍ آثِيمٍ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا
 خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ
 لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
 فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ
 كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
 لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ
 إِلَى اللَّهِ تَمَّ تَوْفِي كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وقف لازم

٢٨

275. வட்டியை உண்பவர்கள், ஷைத்தான் தீண்டியதால் எவனை அவன் நினைவிழக்கச்செய்தானோ அத்தகையவன் எழும்புவதுபோலன்றி, (வேறு வகையாக மறுமைநாளில்) அவர்கள் எழமாட்டார்கள். அந்த நிலைக்கு அவர்கள் ஆளானது, நிச்சயமாக "வணிகமெல்லாம் வட்டியைப் போன்றதுதான்" என திட்டமாக அவர்கள் கூறியதால்தான். மேலும், அல்லாஹ் வணிகத்தை ஆகுமாக்கி வைத்து, அவன் வட்டியை (ஹராமாக்கி)த் தடுத்துவிட்டான். ஆதலால், (உங்களில்) யாருக்கு தன் இரட்சகனிடமிருந்து (வட்டியைப்பற்றிக் கண்டித்து) உபதேசம் வந்து, பின்னர் (அதைவிட்டு) அவர் விலகிக் கொண்டாரோ, (அவர் அதற்கு) முன் (வாங்கிச்) சென்றுபோனது அவருக்குரியதே; இன்னும், அவருடைய காரியம் அல்லாஹ்வின்பாலாகும்; மேலும், (இக்கட்டளை கிடைத்தபின்) எவர்கள் (வட்டியை எடுப்பதன்பால்) திரும்பி விடுகிறார்களோ, அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

276. அல்லாஹ், வட்டியை (அதில் எவ்வித அபிவிருத்தியுமில்லாது) அழித்து விடுவான்; மேலும் தர்மங்களை (அபிவிருத்தியைக்கொண்டு) வளரச் செய்கின்றான். மேலும், பாவியான நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

277. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஐகாத்தையும் கொடுத்தார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய கூலி அவர்களின் இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும் அவர்களுக்கு (மறுமையில்) எவ்விதப் பயமுமில்லை, அவர்கள் (இவ்வுலகில் விட்டுச் செல்கின்றவை பற்றி) கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

278. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், நீங்கள் (உண்மையாக) விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருப்பின், வட்டியில் (எடுத்ததுபோக) எஞ்சியிருப்பதை (எடுக்காமல்) விட்டுவிடுங்கள்.

279. ஆகவே (கட்டளையிடப்பட்டவாறு) நீங்கள் செய்யாவிடின் அல்லாஹ் விடமும். அவனுடைய தூதரிடமும் போரிடுவதாகப் பிரகடனம் செய்துவிடுங்கள்; மேலும், நீங்கள் (தவ்பாச்செய்து) மீண்டுவிட்டால் உங்கள் செல்வங்களின் அசல் தொகைகள் உங்களுக்குண்டு; நீங்கள் (அதிகமாக வாங்கி கடன் பட்டோருக்கு) அநியாயம் செய்யாதீர்கள்; (அவ்வாறே) நீங்களும் (மூலத்தொகையைப்) பெற்றுக்கொள்வதிலிருந்து அநியாயம் செய்யப் படமாட்டீர்கள்.

280. மேலும், (கடன் பட்டவர், அதனைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் திருப்பித் தர முடியாதவாறு) அவர் கஷ்டத்தையுடையவராகயிருந்தால், (கடனைத் தீர்க்கும்) வசதி ஏற்படும் வரையில் எதிர்பார்த்திருத்தல் வேண்டும்; மேலும், (அதன் நன்மைபற்றி) நீங்கள் அறிகிறவர்களாகயிருப்பின், (அதை கடன்பட்டவருக்கே) நீங்கள் தார்மம் செய்து விடுவது உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

281. இன்னும் ஒரு நாளைப்பயந்து கொள்ளுங்கள். அதில், நீங்கள் அல்லாஹ்வின்பக்கம் மீட்டப்படுவீர்கள்; பின்னர் ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும், அது சம்பாதித்ததற்குரிய (கூலியான)தை பூரணமாகக் கொடுக்கப்படும். (அதில்) அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ مَّسْئِي
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ
يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخُسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ
لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَيْنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَ
لَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ
صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ
لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَ
اتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

282. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரை நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடன்கொடுக்கல் வாங்கல் செய்துகொண்டால் அதை எழுதிக் கொள்ளுங்கள்; மேலும் உங்களிடையே (அதை) எழுதுபவர் நீதத்தைக் கொண்டு எழுதவும். (அவ்விருவரும் எழுத முடியாமல், எழுத்தாளரிடம் எழுதக் கோரினால்) எழுத்தாளர், அல்லாஹ் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தது போன்று (நீதமாக) அவர் எழுதுவதற்கு மறுக்கவேண்டாம்; ஆகவே அவர் எழுதிக் கொடுக்கவும். இன்னும், எவர் மீது (கடன்) இருக்கிறதோ அவரே வாசகத்தைக் கூறவும். (வாசகம் கூறுவதிலும், அதை எழுதுவதிலும்) தன் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அவர் பயந்து கொள்ளவும். மேலும் அதில் யாதொன்றையும் அவர்குறைத்து விடவேண்டாம். எனவே எவர் மீது (கடன்) இருக்கின்றதோ அவர் அறிவற்றவராகவோ அல்லது (நோய், முதுமை, சிறு பிராயம் போன்றதால்) பலவீனமானவராகவோ அல்லது தானே வாசகஞ் சொல்லச் சக்தியற்றவராகவோ இருந்தால், அவருடைய பாதுகாவலன் நீதமாக வாசகங்கூறவும். மேலும், நீங்கள் உங்களுடைய ஆண்களிலிருந்து (நீதிவான்களான) இரு சாட்சிகளை சாட்சிகளாக்கிக் கொள்ளுங்கள்; அவ்வாறு இருவரும் ஆண்களாகியில்லாதிருந்தால், சாட்சியாளர்களில் நீங்கள் பொருந்தக் கூடியவர்களில் ஒரு ஆணும், இரு பெண்களும் (சாட்சியாக்கப் படவேண்டும்; இருபெண்கள் ஏனெனில்) அவ்விருவரில் ஒருவர் மறந்து விடலாம், அப்போது அவ்விருவரில் ஒருத்தி, மற்றொருத்திக்கு நினைவு படுத்துவாள்; மேலும் சாட்சிகள், (தாம் அறிந்ததைப் பற்றிக் கூற) அழைக்கப்படும் போது, (அறிந்ததைக் கூற) மறுக்க வேண்டாம். இன்னும் (கடன்) சிறிதாயினும் அல்லது பெரிதாயினும் அதன் தவணைவரையில், அதனை எழுதிக் கொள்வதில் சடைந்து விடாதீர்கள்; இது அல்லாஹ் விடத்தில் மிக்க நீதியானதும், சாட்சியத்தை மிக்க உறுதிப்படுத்தக் கூடியதும், நீங்கள் சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்கு மிக்க நெருக்கமான துமாகும்; நீங்கள் உங்களுக்கிடையில் உடனுக்குடன் செய்யும் ரொக்கமான வியாபாரமாக இருந்தாலே தவிர; அப்போது அதனை நீங்கள் எழுதிக் கொள்ளாமலிருப்பது உங்கள் மீது குற்றமல்ல; மேலும், ஒருவருக்கொருவர் (ரொக்கமாக) நீங்கள் வர்த்தகம் செய்து கொண்டால் சாட்சி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; மேலும், எழுதுகிறவனோ, சாட்சியோ (தமக்கு சாதகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென) துன்புறுத்தப்படக்கூடாது; இன்னும், நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நிச்சயமாக அது உங்களுக்குப் பாவமாகும். இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இதுபற்றியவற்றை) உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றான். இன்னும் அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ
 أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ
 رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ قَلْبُهُ وَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٠٦﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ
 اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠٧﴾ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
 لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
 غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٠٨﴾ لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 وَسَعَاءً لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
 تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
 إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
 مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُرْ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّ
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠٩﴾

٢٠٩

٢٠٩

283. இன்னும், நீங்கள் பிரயாணத்திலிருந்து, (கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய வேண்டிய நிலையேற்பட்டு, அதனை எழுத) எழுத்தாளரையும் நீங்கள் பெறவில்லையென்றால், (கடன் பத்திரத்திற்குப் பதிலாக) கைப்பற்றப்படும் அடமானமாகும்; உங்களில் சிலரைச் சிலர் நம்பி (அடமானம் வைப்பாரா)னால், நம்பப்பட்டாரே அத்தகையவர் தன்னிடம் இருக்கும் அமானிதத்தை (ஒழுங்காக) நிறைவேற்றி விடவும்; மேலும், தன்னுடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு (மிகவும்) பயந்து (நீதமாக நடந்து) கொள்ளவும்; சாட்சியத்தை நீங்கள் மறைக்கவும் வேண்டாம்; அவரேனும் அதனை மறைத்தால் நிச்சயமாக அவருடைய இதயம் பாவத்திற்குள்ளாகி விடுகின்றது; மேலும், (மனிதர்களே!) நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

284. வானங்களிலுள்ளவையும், இன்னும் பூமியில் உள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவையாகும்; இன்னும், உங்களுடைய மனங்களிலுள்ளவற்றை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லது அவற்றை நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டாலும், அதைப் பற்றி அல்லாஹ் உங்களை (விசாரணை செய்து) கணக்குக் கேட்பான்; ஆகவே, அவன் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பான்; அவன் நாடியவர்களை வேதனையும் செய்வான்; அன்றியும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

285. (நம்முடைய) தூதர், தம் இரட்சகனிடமிருந்து தமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (வேத)தை விசுவாசிக்கின்றார்; (அவ்வாறே மற்ற) விசுவாசிகளும் (விசுவாசிக்கின்றனர்; இவர்கள்) ஒவ்வொருவரும், அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசிக்கின்றனர்; அவனுடைய தூதர்களில் எவருக்கிடையிலும் நாங்கள் வேற்றுமைப்படுத்திவிடமாட்டோம் (என்றும்) மேலும், (இரட்சகனே! உன் வேத வசனங்களை) நாங்கள் செவியுற்றோம்; இன்னும் (உன் கட்டளைக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிந்தோம்; எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் உனது மன்னிப்பைக் கோருகின்றோம்; உன்பக்கமே (எங்களுடைய) மீட்சி உள்ளது" என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

286. அல்லாஹ் எந்த ஓர் ஆத்மாவிற்கும் அதன் சக்திக்கு மேல் சிரமப்படுத்த மாட்டான்; அது சம்பாதித்துக் கொண்ட நன்மை அதற்கே (பயனளிக்கும் அவ்வாறே,) அது சம்பாதித்துக் கொண்ட தீமை அதற்கே கேடாக அமையும்; எங்கள் இரட்சகனே! (உன் கடமைகளில் எதையும்) நாங்கள் மறந்து விட்டாலும், அல்லது (அதை நிறைவேற்றுவதில்) நாங்கள் தவறிழைத்து விட்டாலும் நீ எங்களை (க்குற்றம்) பிடிக்காதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் நீ எங்கள் மீது பளுவான கமையை - அதை எங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது நீ கமத்தியவாறு - கமத்தாதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் எதை (ச்கமக்க) எங்களுக்கு சக்தி இல்லையோ அதை எங்கள் மீது கமத்தாதிருப்பாயாக! எங்களை விட்டும் (எங்கள் பாவங்களை) அழித்தும் விடுவாயாக! எங்களை மன்னித்தும் விடுவாயாக! எங்களுக்கு அருளும் புரிவாயாக! நீயே எங்கள் பாதுகாவலன்; ஆகவே (உன்னை) நிராகரிக்கும் கூட்டத்தார் மீது (வெற்றி பெற) நீ எங்களுக்கு உதவி புரிவாயாக!